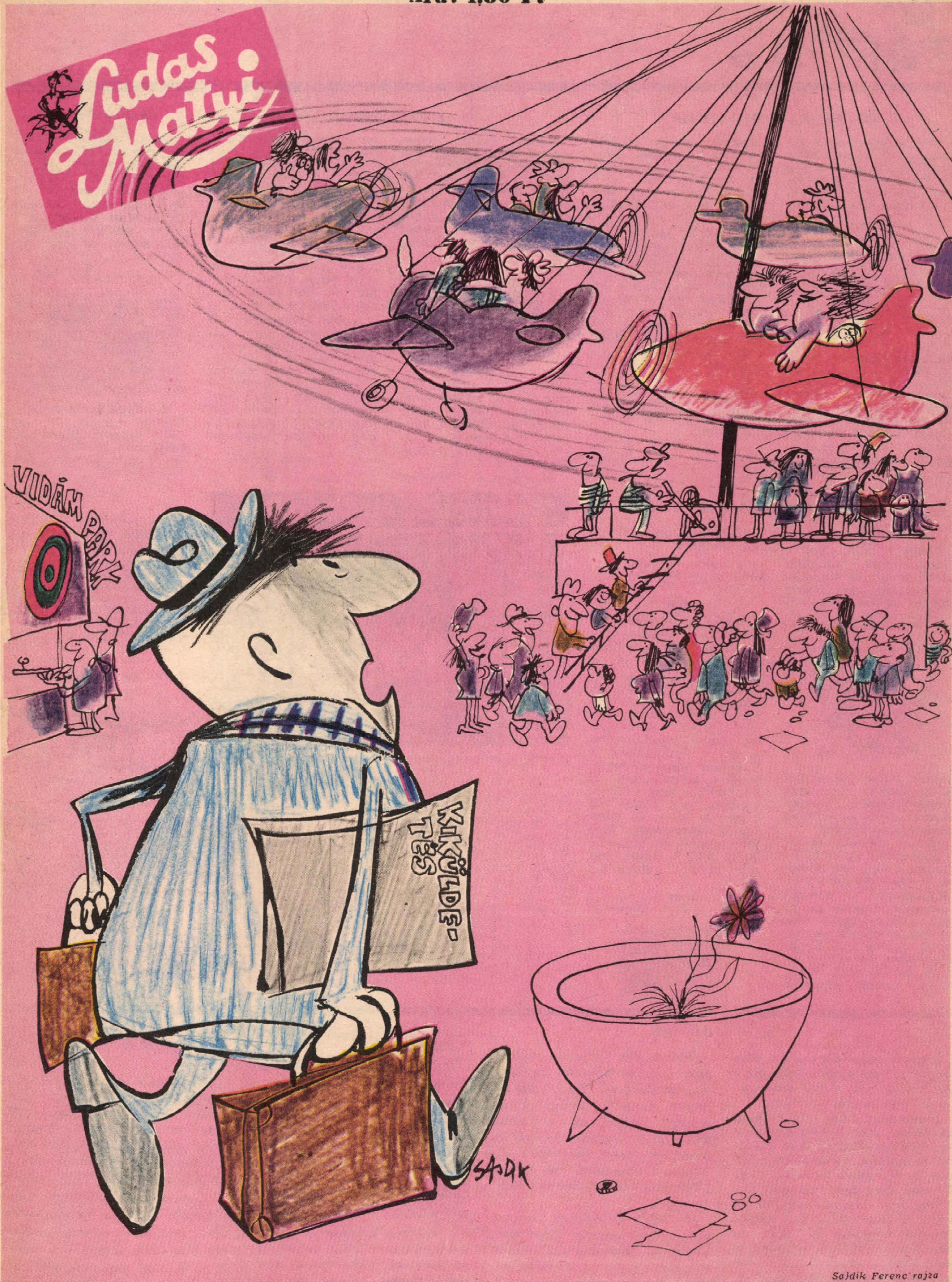
XXVI. évfolyam 15. szám **Ára: 1,80 Ft** 1970. április 9.

Sajdik Ferenc rajza

— *Ezt a kiküldetést tudtam kiharcolni... A főnököm persze Párizsba repül!*

KEDVES LUDAS!

ELŐ AZ ARANY KUKÁKKAL!

Néhány évvel ezelőtt rokonszenvvel figyeltük azt a buzgalmat, amelyet a Ludas Matyi a főváros tisztasága érdekében kifejtett, Arany Kuka-díjakkal, Köz-

piszkossági Emlékéremmel és egyéb kitüntetésekkel jutalmazva azokat, akik a várospiszkításban elévülhetetlen érdemeket szereztek. Emlékszem, mennyire közkedveltté vált a Ludasnak ez az akciója, az olvasók is bekapcsolódtak a „játékba": javaslatokat tettek arra, hogy kiket jutalmazzon a tisztasági mozgalom döntőbizottsága.

Szép Budapestünk, sajnos, ma sem tisztább, mint akkor volt.

A fővárosi tanács most újabb erőfeszítéseket tesz városunk tisztaságáért.

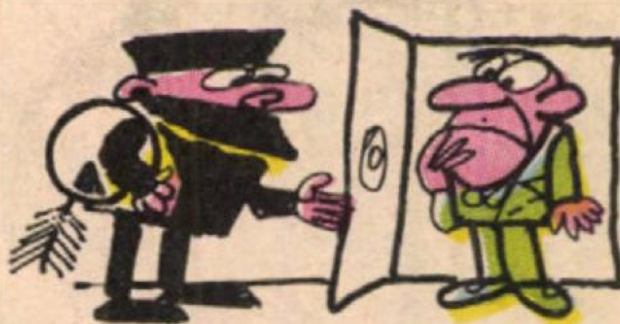
Ez a két tény nagyon aktuálissá tenné, hogy a lap is felújítsa régi, kedvelt rovatát. Kedves Ludas, elő az Arany Kukákkal, és verd el újra minden héten a port azokon, akik nem söpörnek a maguk portája előtt!

Mi, olvasók, ugyanúgy támogatni fogjuk ezt az akciót, mint ahogy korábban tettük!

K. R.
Budapest

FEKETE, FEHÉR

Március közepén becsöngetett hozzánk egy kéményseprő és kérte a múlt évre járó seprési díjat. Közöltem vele, hogy nem fizetek, azon egyszerű oknál fogva, hogy a múlt évben egyszer sem volt nálunk kéményseprés. Válaszomat

a derék kéményseprő nagyon dühösen fogadta, már csak azért is, mert a szomszédaim is hasonló álláspontra helyezkedtek, mint én: el nem végzett munkáért nem vagyunk hajlandóak fizetni.

Alig ment el a kéményseprő, jött a postás. Hozott két számlát a Békéscsabai Víz- és Csatornamű Vállalattól. Az egyik az 1969. IV. hó 1. és XII. hó 31. közötti fogyasztásról szólott, azt rögtön ki is fizettük. A másik számlán az 1970. I. 1. és XII. 31. között „elfogyasztott" 51,10 köbméter víz árát kérte tőlünk. Mivel ez év december 31. még messze van, úgy érzem, korai lenne ezt a számlát kiegyenlíteni. És azt sem értem, vajon honnan tudják ilyen pontosan előre, hogy én 51,10 köbméter vizet fogok meginni, elfürödni? Hátha többet? Vagy hátha kevesebbet? Egyébként is, tudtommal, fizetni csak f o g y a s z t á s u t á n szoktak! Vagy nem?

Horváth Sándor
Orosháza
Birkás I. lakótelep 4/B.

CSAK RÖVIDEN!

Asztali tűzhelyhez való, 120 mm átmérőjű, görbe füstcsövet keresek, de sehol sem kapok. Úgy látszik, a kereskedelem azt hiszi, hogy már mindenütt gáztűzhelyet használnak, s ahhoz nem kell cső. Vidékena sajnos, ez még nem így van!

Kovács Pál
Kálócfa, Zala m.

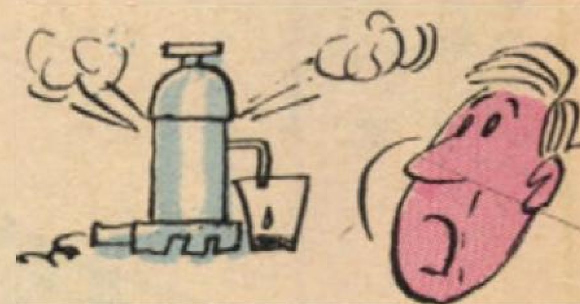

A balatonfüredi vasútállomástól nagyon sok busz indul naponta. Miért nem lehet ezzel szemben egyetlen busz-menetrendet sem találni sehol?

K. K.
Balatonfüred

Négyszemélyes gombakavefőzőm felső szűrője eltörött, és nem tudok másikat szerezni helyette. Két kérdésem volna: 1. Miért gyártják olyan vékony lemezből, hogy már az első használatkor deformálódik, behorpad? 2. Ha eltörik, hol lehet helyette másikat szerezni?

Hitka József
Bp. X., Rézvirág u. 20.

MI IS TÖMBÖSÖDÜNK

1

Nagyon együtt érzek a „Tömbösödünk, tömbösödünk" című cikk szerzőjével, mert mi ugyanabban a cipőben járunk. Míg volt házfelügyelőnk, a mi házunk volt a legszebb a kör-

nyéken. Mióta tömbösödtünk, házunkat nem lehet megkülönböztetni a többiektől: ez is ugyanolyan piszkos, mint amazok.

Igaz, a szemetet azelőtt is magunknak kellett lehordanunk a földszinti tárolóba. Azóta azonban tovább „fejlődtünk": a szemetes edényeket kirakták az utcára, a járda szélére. Oda hordjuk újabban a háziszemetet, s ami nem fér az edényekbe, azt egyszerűen mellé öntjük. Úgy látszik, ez a legjobb megoldás, mert a többi házakban is így csinálják!

Marx Ferencné
Sashalom, Lándzsa úti lakót. A/4 ép.

2

Amióta tömbösödünk, a lépcsőházat rendszeresen mi, lakók takarítjuk. Nem kötelező, az igaz, de ha nem akarunk térdig szemétben járni, nincs más választásunk. Egy hétig ugyan kijárt hozzánk az IKV körzeti takarítónője, egy rossz seprűvel felverte a port a lépcsőházban, s aztán ő is végleg elmaradt, színét se látjuk hosszú idő óta. Amióta nincs házfelügyelőnk, nem tudjuk hol hagyni a rádió- és tévédíjat, a villanyszámlát. Szegény díjbeszedő négyszer, ötször eljön a házba, míg végre mindenkit otthon talál.

Káldy Gyuláné
Bp. I., Fiáth János u. 8.

FOTÓZZON A LUDASNAK!

Tévedés ne essék, ez nem a Cséri-telep, ez csak a Zalka Máté téri Közért bejárata

(Beküldte: Szalai Sándor, Budapest)

ÁROK IS VAN, BELVÍZ IS VAN...

A múlt év decemberében, a Hidasnémeti utca környékén, az árkokat szintezés nélkül ásták ki. Egész télen járhatatlanok voltak az utak a kiásott föld miatt. Tavasszal pedig az okozott problémát, hogy nem gondoskodtak a belvíz elvezetéséről. A mi házunk előtti árokban például 40 centiméter magasságban megállt a víz, nem tudott lefolyni, mert az ároknak nem volt meg a kellő lejtése. Az árokból a víz a pincékbe is beszivárgott, és nagy károkat okozott.

Mindezt elkerülhették volna, ha az árkokat annak idején gondosabban ássák ki, és gondoskodtak volna róla, hogy a víz le tudjon folyni belőlük!

Hinka László
Bp. XVII., Gőzös u. 22.

ŐRLŐ GONDOK

Szerkesztőségi postánkban több azonos jellegű panasz gyűlt össze mostanában. Az alábbi levélrészletek egyetlen téma variációi:

„Vásároltam egy Baby-típusú kávéőrlőt, amelyet 2—3 nap múlva már be kellett adnom garanciális javításra, de alkatrész híján csak öt hét múlva lett kész." (Rab Lajosné, Pécs, Kispiricsizma 8/2.)

„Anyósom vásárolt egy 220 forintos kávédarálót, a helyi ÁFÉSZ iparcikk boltjában. A darálót az üzletben kipróbálták, állítólag jó volt. Mire az anyósom hazaért vele, elromlott a gép. Nem volt hajlandó darálni, ellenben füstölt." (Balázs Józsefné, Szilvásvárad, Aradi u. 31.)

„Vettem egy Cofim névre hallgató, szögletes kávéőrlőt, az ikladi Ipari Műszergyár termékét, 240 forintért. Az első használatkor elromlott, visszavittem a boltba, ahol egy kis vita után kicserélték. A cserébe kapott készülék is felmondta a szolgálatot, már az első alkalomkor." (Tóth István, Balatonaliga.)

„A helyi szövetkezeti boltban vettem egy műanyag kávédarálót, amely a Fémlemezipari Művek terméke. Körülbelül a tizedik darálás után mégmakacsolta magát, azóta csak a felét darálja meg a belerakott kávénak, a többit darabosan hagyja." (Vajta Béla, Lázi, Veszprém m.)

Több levélből is tudnánk még idézni hasonlókat, de már ez a néhány szemelvény is világosan megmutatja, milyen gondok őrlik azokat, akik kávéőrlőt vásárolnak. Mert az Isten malmai, mint a közmondásból is tudjuk, lassan őrölnek ugyan, de a nálunk kapható kávémalmok, sajnos, még lassan sem mindig.

A villamos kávédaráló ma már szinte elengedhetetlen kelléke egy jól felszerelt háztartásnak, egyre többen keresik, veszik. Az áruk eléggé magas, ennyi pénzért joggal elvárható volna, hogy nevükhöz illően, kávét daráljanak — s ne borsot törjenek gazdájuk orra alá.

Az idézett levelekben különböző árú, márkájú, más-más cég által gyártott gépről írnak, tehát nem csak egyetlen rosszul sikerült gyártmányról van szó, hanem ezek a hibák eléggé általánosíthatók a boltjainkban kapható kávéőrlőkre.

Jó volna, ha a KERMI is megvizsgálná ezeket a panaszokat, s csak olyan darálókat engedne forgalomba hozni, amelyek a kávét őrlik — nem pedig az emberek idegeit.

(r)

ANYAGBESZERZÉS

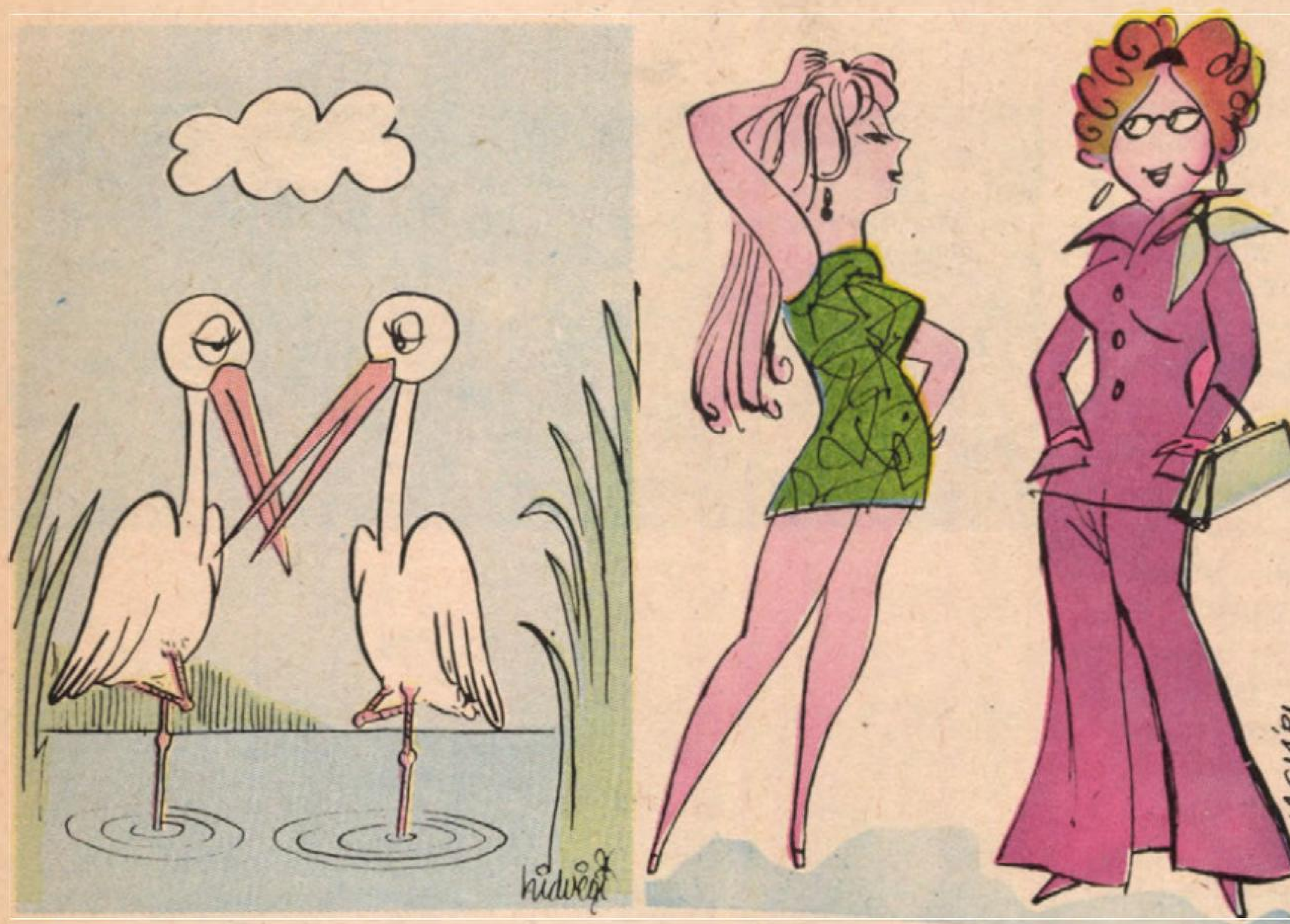
– CIA... CIA... CIA... CIA...

PRECÍZ RÁDIÓHALLGATÓ

PANASZ

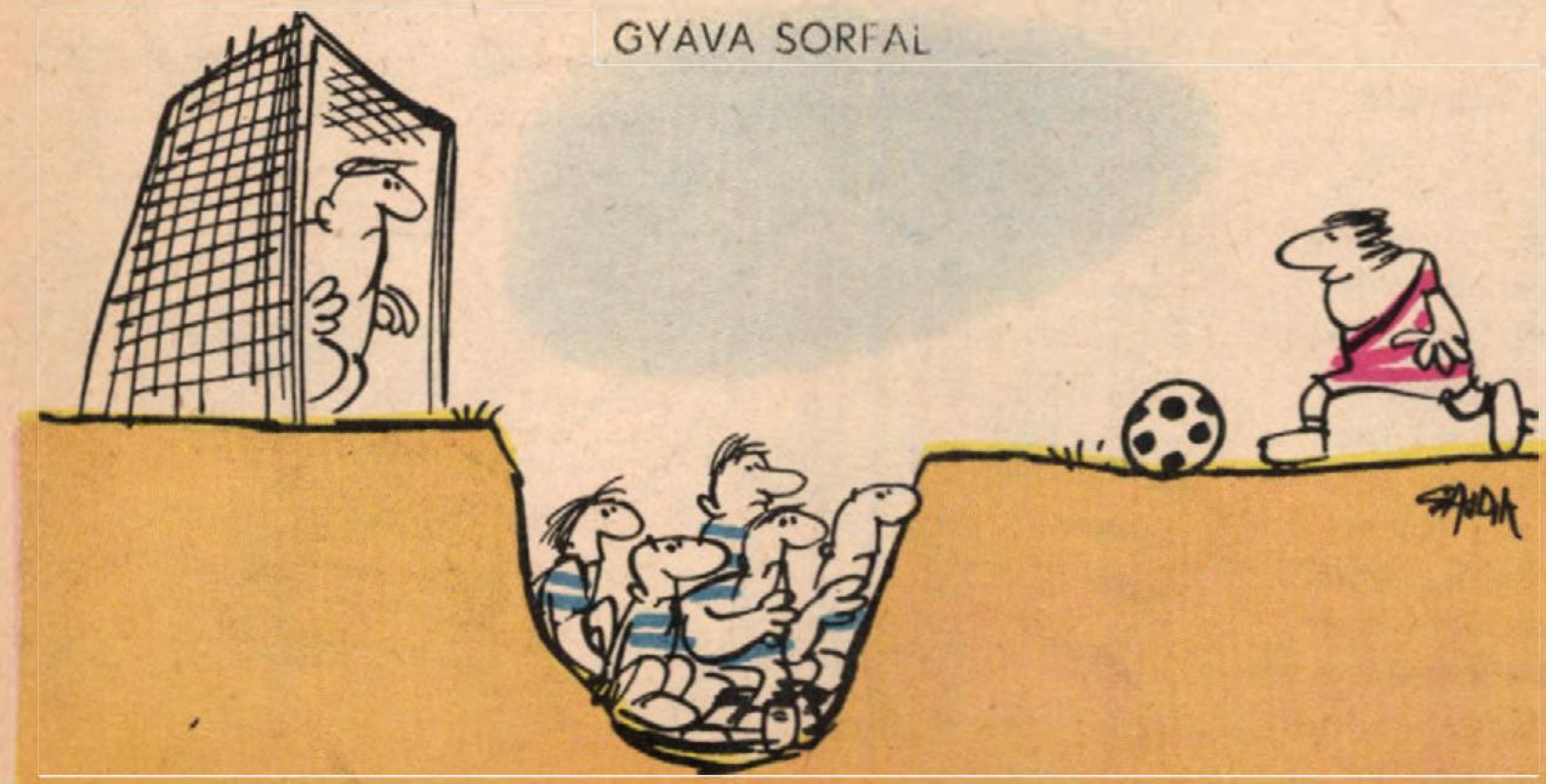
GYORS FEJLŐDÉS

– Ez a szexuális felvilágosítás teljesen lerontja a hitelünket!

– Még minit viselsz?
– Már újra minit!

GYÁVA SORFAL

Legújabb javaslatom

Már sok hasznos javaslatot tettem különböző ügyekben, de még egyet sem fogadtak el. Ez azonban nem vette el a kedvemet, mint azt a legújabb zseniális javaslatom is bizonyítja.

Ez pedig a következő: minden egyes árucikkhez mellékeljenek néhány előre megírt, gondosan megfogalmazott panaszos levelet. Különböző lapokhoz, szervekhez, intézményekhez címezve.

Tegyük fel, veszek ezer forintért egy dugfécert, a jobbik fajtából, és egy hónap múlva kiderül, hogy nem működik. Akkor előszedem a dugfécerhez mellékelt felháborodott hangú panaszos leveleket, és kiválasztom magamnak a legmegfelelőbbet. Ez sok munkától, fáradtságtól kímélné meg a vevőket, akiknek nem lenne más dolguk, csak leragasztani a borítékot és bedobni a legközelebbi levélszekrénybe.

Az olcsóbb árucikkekhez természetesen kevesebb levelet mellékelnének, mint a drága holmikhoz. Az ezer forintnál felüli árucikkeknél a leveleket rózsaszínű szalaggal átkötve adnák át a kuncsaftnak, ízléses nájlontasakban, vagy mutatós külsejű kartondobozban.

A kétezer forintnál drágább árukhoz az előre gyártott panaszos levelek famentes papírból készülnének, aranyozott szegéllyel, színes iniciáléval. A levélpapír minősége, a stílusos eleganciája megvigasztalná a kedves vevőt és a pontosan megfogalmazott, drámai hangvételű, vagy humorral átszőtt felháborodás megnyugtatná az idegeit.

A háromezer forinton felüli árucikkeknél a panaszos levelek kézzel íróttak, a betűk feltűnően, de nem hivalkodóan reszketnek, hadd lássák az illetékesek, hogy a vevő nagyon ideges volt. Az ötezer forintnál drágább holmik vásárlása esetén, lelakatolt, piros bársonnyal bélelt fadobozban nyújtanák át a leveleket és ezek között lenne egy, a jó istenhez címzett levél is, a papír felső, jobb sarkában Murillo-angyalkával.

Ha megfogadják a javaslatomat, szebbé, könnyebbé teszik az életünket.

Ugyanennek a javaslatomnak van egy másik, továbbfejlesztett változata is, természetesen ez is zseniális. Lehessen kapni ezeket a panaszos leveleket darabszámra is, hozzáférhető áron, külön erre a célra létesített szakboltokban. Namármost. Ha venni akarok — modjuk — egy dugfécert, akkor előre, darabonként beszerzem a panaszos leveleket és csak akkor veszem meg a kívánt árut, ha minden szükséges panaszos levelem megvan hozzá. Ez esetben nyugodtan nézhetek a jövő elébe, nem érhet semmi meglepetés.

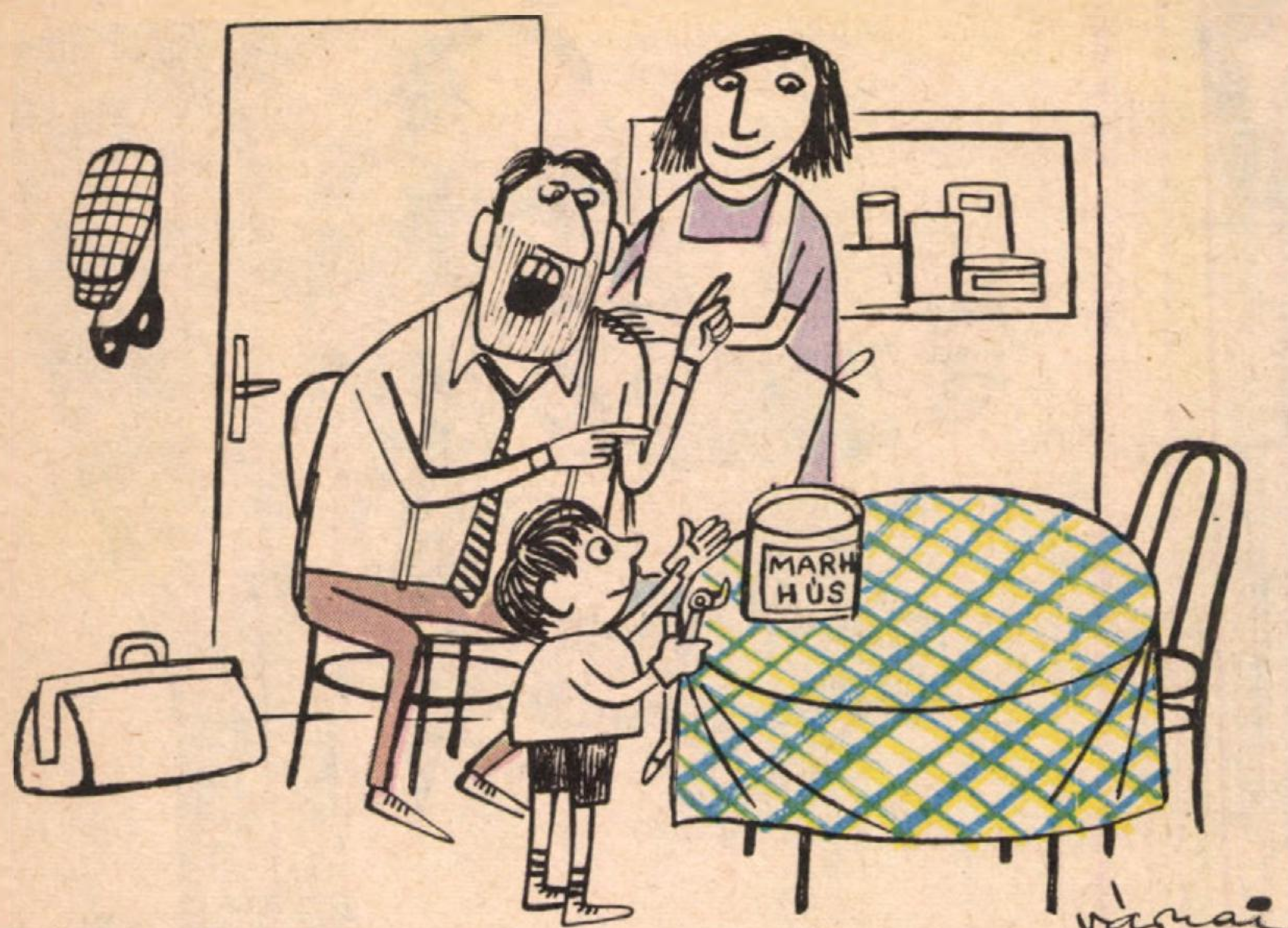
A panaszos levelek akkor sem feleslegesek, ha — minden előfordulhat! — a dugfécerek tökéletesek. Nos, akkor a levelekből papírhajókat lehet készíteni, amelyek részt vennének a városligeti tavon rendezett bajnokságon, s a leggyorsabb papírhajó tulajdonosa valami jutalmat kapna.

Lehet, hogy a javaslat nem is olyan zseniális, mint gondolom, de a mosoly-csekk sem az, mégis bevezették. Talán az én ötletemet is elfogadják. Ellenkező esetben újabb javaslatokat teszek.

Ezt nem fenyegetésképpen mondom.

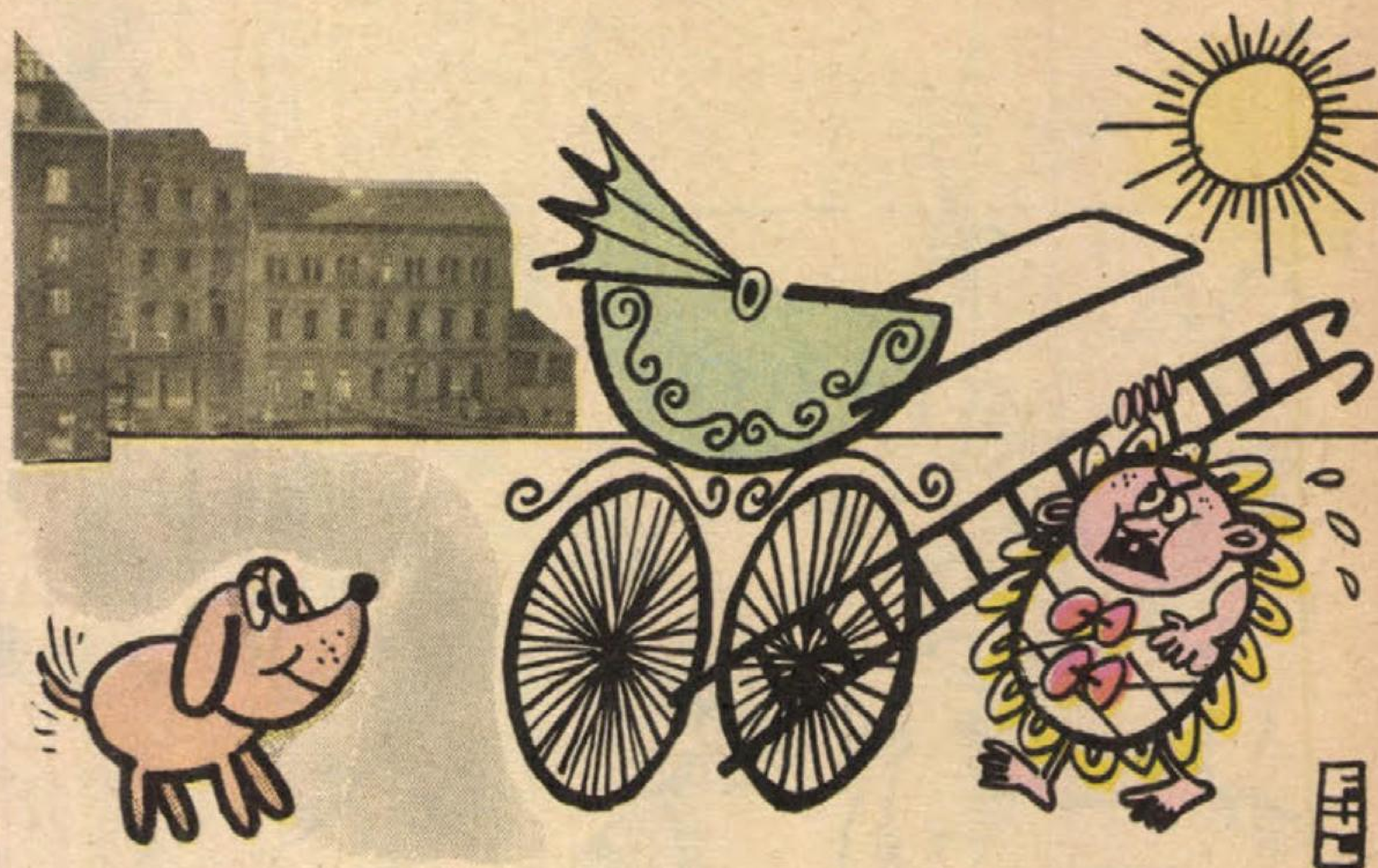
Mikes György

SZAKMAI TOVÁBBKÉPZÉS

– Kisfiam, most próbáld felnyitni azt a konzervet, anélkül, hogy ujjlenyomatot hagynál!

BOSSZÚS CSECSEMŐ

– Szörnyű, magasak ezek a kocsik!

a nyugalom bére

(LACIKA MONOLÓGJA)

Húsvétkor anyu májgombóclevest főzött, amit én nagyon szeretek. A leves után rántott bárányt ettünk, aztán meg egy óriási csokitortát. Este vacsorára pedig egy egész hátsó sonkát vágott fel anyu, amit ő főzött meg, és sonkalében főtt tojást adott mellé meg reszelt tormát. Apu is meg volt elégedve, és azt mondta, hogy anyu jól kitett magáért húsvétra.

Anyu ennek nagyon örült, de azért engem hétfőn mégis irtón letolt a locsolásért, pedig ő biztatott fel, hogy menjek Balajti néniékhez, ahol három lány van, meg a többi szomszédokhoz, és locsoljam meg őket kölnivel, mert ezt így szokás húsvétkor. Még a kölnit is anyu vette nekem, de amikor megszagoltam, nagyon bánatos lettem, mert én ilyen vacak kölnivel nem mehetek el locsolkodni. De nem szóltam semmit anyunak, hanem az ő francia kölnijét áttöltöttem az én kölnis üvegembe, és az én vacak kölnimet öntöttem a helyébe.

A locsolkodás nagyon jól sikerült, egyedül Balajti néniéknél tíz forintot kaptam, és amikor végiglocsoltam az összes ismerősöket, már 76 forintom és tíz festett tojásom volt, és mindenütt nagyon örültek nekem.

Nem is lett volna semmi baj, de délután vártuk vendégségbe Zajtai bácsiékat, apu kollégáját, a feleségével, Vera nénivel. Amikor anyu az öltözésnél kölnizkedett, minden kiderült. Anyu rettentően begurult, és két nagy pofont adott, pedig nagyon jól tudja, hogy gyereket veréssel nem lehet nevelni. Anyu délután mindent elmondott Zajtai bácsiéknak, és rólam panaszkodott, hogy teljesen elrontottam a jó kedvét, ami neki a nyereségrészesedés miatt volt. Apu ugyanis az idén háromezer forinttal többet hozott haza, mint tavaly, és anyu nagyon meg volt elégedve, amire pedig még példa nem volt.

Vera néni ekkor csodálkozva nézett Zajtai bácsira, és azt mondta, hogy e szerint Zajtai bácsi letagadott előtte egy csomó pénzt, mert csak annyit adott neki haza, mint tavaly, pedig Zajtai bácsi ugyanannyi nyereségrészesedést kapott, mint apu.

Anyu örült a vitának, hirtelen élénken kezdett beszélni, és azt mondta, hogy lám, ilyenek egyes férfiak, de ő inkább elhallgatja a véleményét erről, mert nem szeretne a mások családi ügyébe avatkozni. Rögtön ki is ment a konyhába a süteményért meg a feketéért, hogy behozza a vendégeknek, és én láttam rajta, hogy nagyon büszke apura.

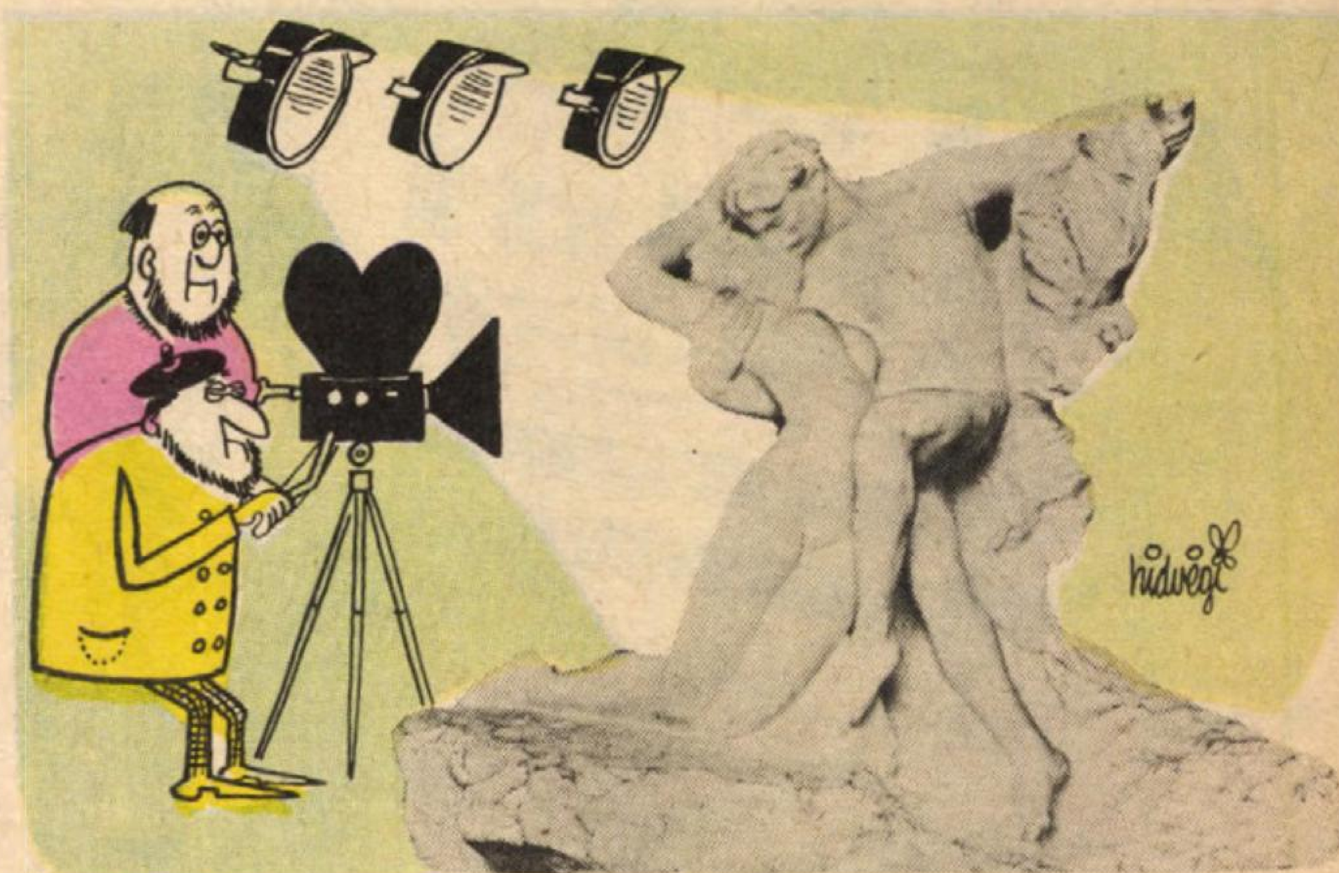
Amikor anyu becsukta maga mögött az ajtót, apu azt mondta Zajtai bácsiéknak, hogy az ég szerelmére, ne firtassák ezt a dolgot, mert a múlt év márciusában háromszáz forintos fizetésjavítást kapott, de azt nem vallotta be anyunak, hanem összegyűjtötte, és ebből most háromezer forinttal megtoldotta a nyereségrészesedési pénzt. Ez nálunk a nyugalom bére, mondta apu, mert anyu mindig elégedetlen. Tavaly is kevesellte a nyereségrészesedést, és agyonszekírozta őt, hogy mindenki többet kapott . . .

Vera néni jól mulatott és azt mondta, hogy Zajtai bácsi is megkapta a háromszáz forintos fizetésemelést tavaly márciusban, de mindjárt haza is adta, mert nálunk nincs szükség olyan trükkre, mint nálunk.

Amikor anyu behozta a sütit meg a kávét, egyre csak tovább beszélt a nyereségrészesedésről, pedig az előbb már azt mondta, hogy nem beszél róla. De most elkezdte vigasztalni Vera nénit, hogy azért nem kell neki elkeserednie, mert Zajtai bácsi, ha nagyon igyekszik, jövőre egészen biztosan utoléri aput a nyereségrészesedésben.

Földes György

SZEX-FILM

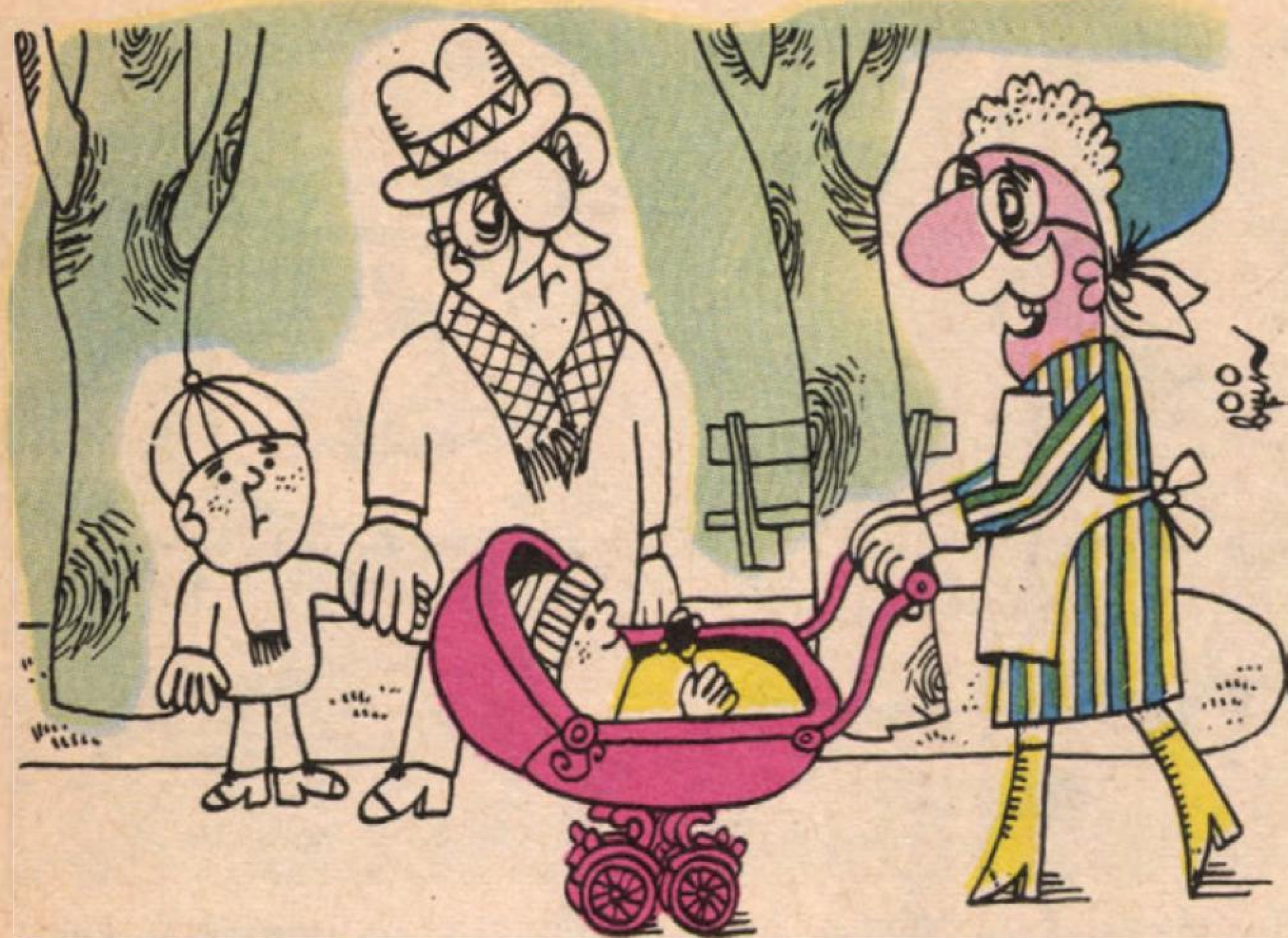
EGY LELKIISMERETES BETEG

A Genfben megjelenő „La Suisse" című hetilap egyik apróhirdetésében ez állt: „Negyven körüli férfiút keresek, aki hajlandó helyettem elvégezni az orvos által elrendelt napi sétát. Kedvező anyagi feltételek!" Természetesen rendkívül fontos a titoktartás, és amiről az orvos nem tud, az nem árt. Mármint az orvosnak.

UJGAZDAGÉK

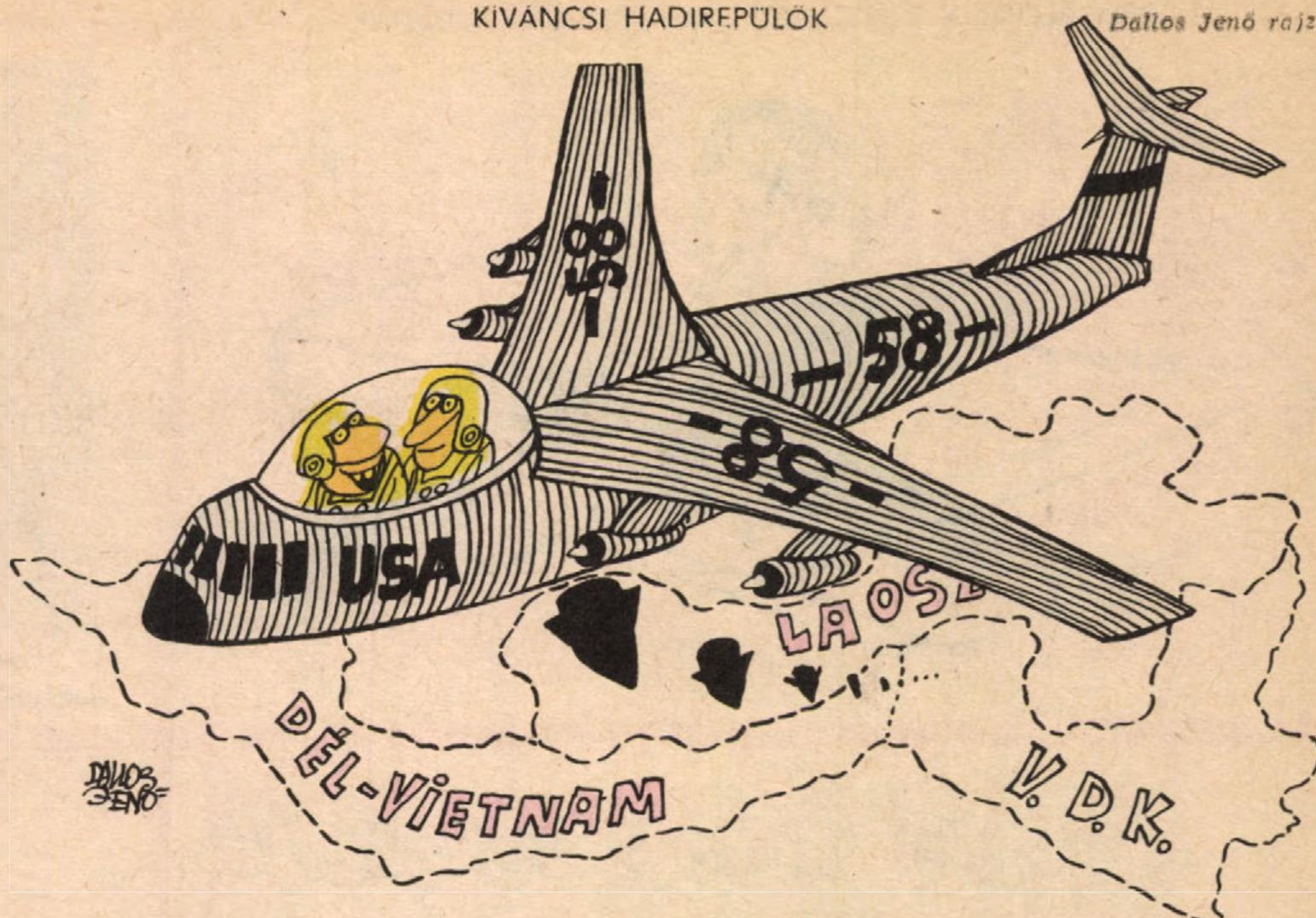
ÖNFELÁLDOZÓ NAGYAPA

– A menyem szerint előkelőbb, ha nörsz vigyáz a gyerekre...

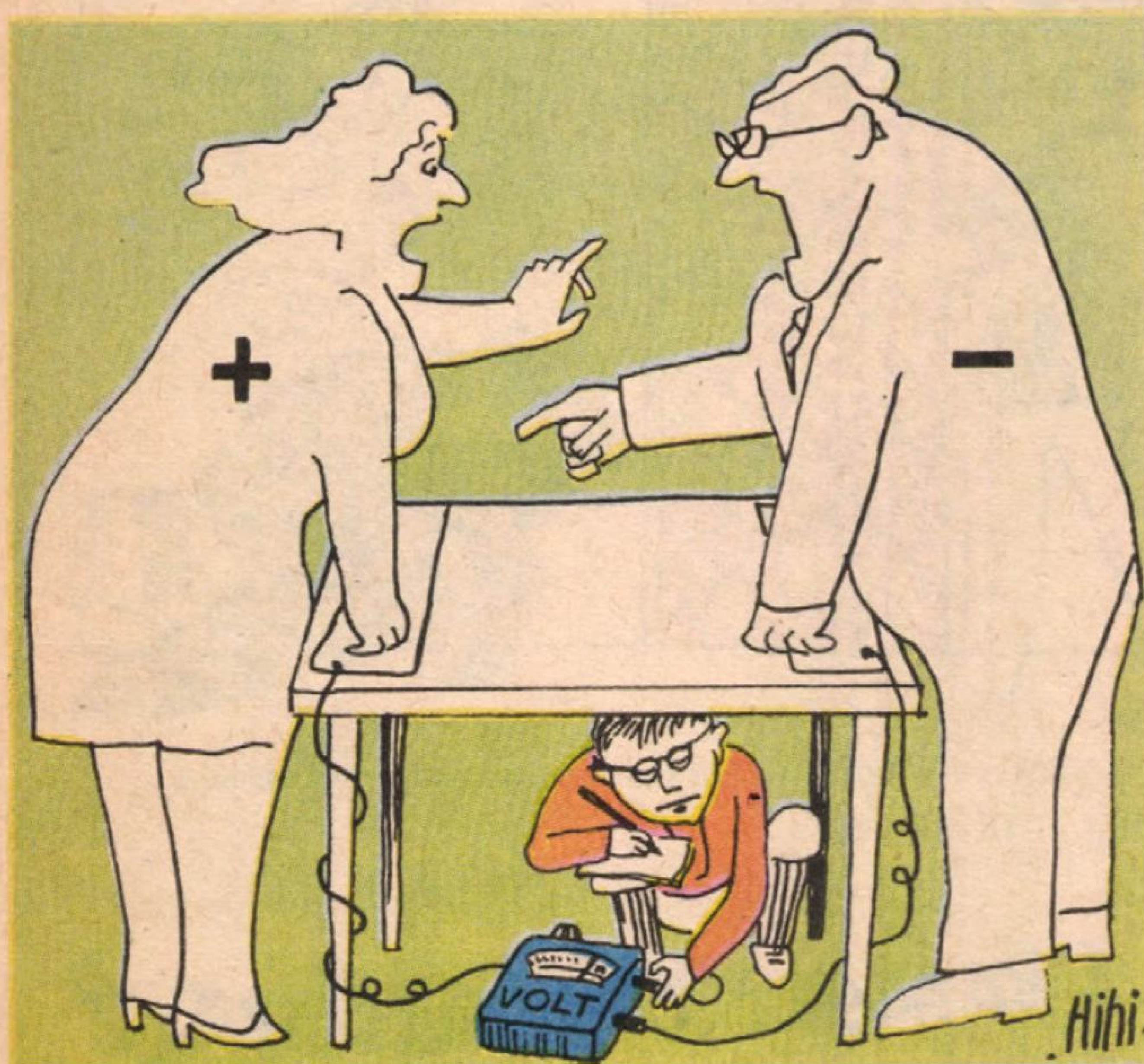
KIVÁNCSI HADIREPÜLŐK

Dallos Jenő rajza

– Szerinted hová esnek?

A KIS FIZIKUS

ALBÉRLET

– Kovács úr, felmondunk. A meleg idő beálltával bekapcsoljuk a hűtőgépet...

PROTEKCIÓ

– A teremőr kisfia rajzolta...

Ketten beszélünk

— Adjak magának egy jó kis megírnivaló témát?

— Hát persze! Hoci!

— A napokban elhatároztam, hogy veszek egy pár cipőt...

— Kérem, ne folytassa. Ha van magában csak egy szikrányi emberbaráti érzés, nem meséli tovább. Én ugyanis attól a szótól, hogy „cipő", csalánkiütést kapok. Ne haragudjék, nem bírom idegekkel. Megértem és átéltem két világháborút, egyik utálatosabb volt, mint a másik, teljes szívvel részt vettem hazám újjáépítésében, segítettem lerakni a szocializmus alapjait, erőmhöz mérten segítettem a konszolidációt az ellenforradalom után — fáradt vagyok. Mindenekelőtt a cipőhöz. Amúgy bírom a munkát, de a cipőkérdéstől valósággal kinyiffanok, fogok is szólni az orvosomnak, írjon fel valami tablettát, amitől oda tudok figyelni a magyar cipőgyártás problémáira. De tudja mit? Folytassa. Megpróbálok uralkodni magamon.

— Szóval a lábam negyvenhármas és egy pár fekete...

— Nem. Nem megy. Mit csináljak, ha egyszer nem megy? Ne vegye tolakodásnak, hogy a karjába kapaszkodom, de amikor azt mondta, hogy a lába negyvenhármas, forogni kezdett velem a világ, éreztem, hogy az agyamba szalad a vérem, kevés híján összeestem. Tudom, hogy nekem mint közírónak, a magam egészségével nem volna szabad ennyire törődnöm, de mit használok a köznek azzal, ha kórházba kerülök? Higgye el, engem nagyon érdekel a világ, maga nem mesélhet nekem olyasmit, amire szomjas lélekkel oda ne figyelnék, de a magyar cipőgyártás — nem, ettől rosszul leszek. Ma reggel — hosszú idő után először — megint elolvastam egy szakember nyilatkozatát a magyar cipőgyártás helyzetéről, ha véletlenül nincs otthon a feleségem, akitől mesterséges légzést kaptam, már alulról szagolnám az ibolyát. De most már összeszedtem magamat valamennyire, folytassa csak, kérem. Össze fogom szorítani a fogamat és mélyeket lélegzem, ne vegye udvariatlanságnak, mesélje csak, hogy is volt tehát?

— Szóval egy negyvenhármas fekete félcipőre lett volna...

— Jaj... Jaj, istenkém... Egy pillanatra... Legyen olyan jó, vakarja meg a gerincemet, ezek az átkozott csalánkiütések azonnal kijönnek a hátam közepén, amint azt a szót hallom, hogy „félcipő". Nincs még egy szó a magyar nyelv szókincsében, amitől ennyire viszketni kezdek... Úgy... köszönöm... Jaj, de jólesett... Szóval, bement egy cipőboltba. És?

— Elém jön egy fiatal lány, kérdi mi kéne, mondom, hogy egy pár fekete...

— Bocsánat... Üljünk ide a padra... Nagyon reszket a térdem... Tudja, én nagyon vizuális típus vagyok, hirtelen elképzeltem, amint maga bemegy egy cipőboltba, láttam magam előtt azt a sok-sok dobozt, meg azt a nagy tömeget és zsivajt... közben arra gondoltam, hogy még én is kerülhetek ilyen helyzetbe... kiszaladt az erő a lábamból, ne is csodálja... Most már mesélheti tovább, de nagyon kérem, cipő helyett mondjon juhtúrót, akkor talán nem ájulok el, mert a története amúgy nagyon is érdekel... Szóval?

— Szóval, mondom a kislánynak, negyvenhármas fekete juhtúrót kérek, gumisarokkal...

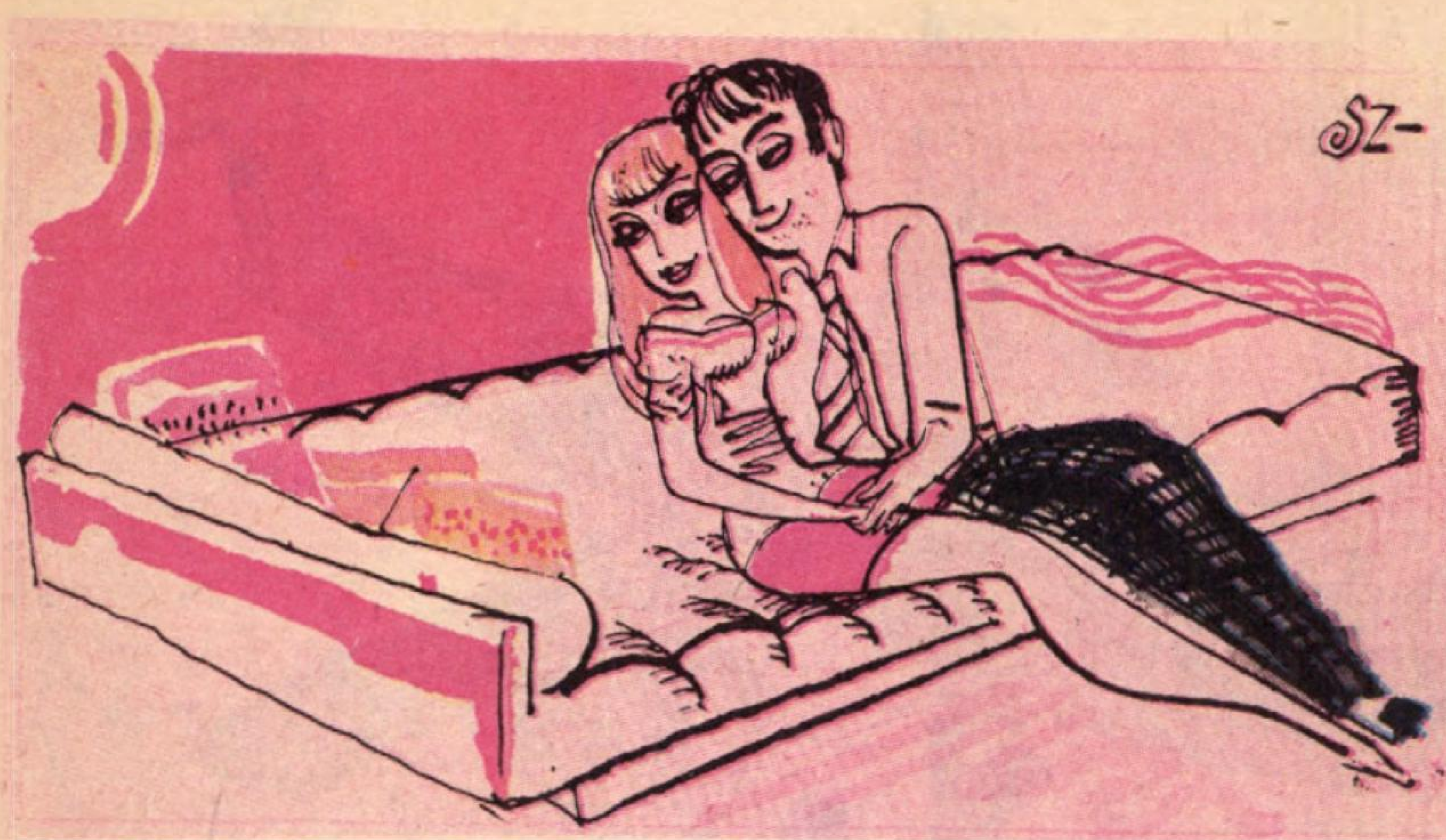
— Egy pillanat... Beveszek egy szíverősítőt, mert nem bírom... Érdekes... A múlt héten juhtúróval még végig tudtam hallgatni egy cipőtörténetet, de most már így sem megy a dolog... Amint azt mondta, hogy negyvenhármas, elfeketedett előttem a világ, a gyomrom émelyegni kezdett s a szívem a torkomba ugrott... Szóval nem bírom, ne is erőltessük a dolgot, mert még valami szövődményt kapok. Őszintén restellem, de arra kell kérnem, hogy a történetnek csak az utolsó mondatát tolmácsolja, egyetlen mondatot valahogyan csak átvészelek, mindenesetre megkapaszkodom a pad támlájába... És most... Szóval, mi a vége az egésznek?

— Vettem egy pár remek, tartós és nem is nagyon drága fekete félcipőt.

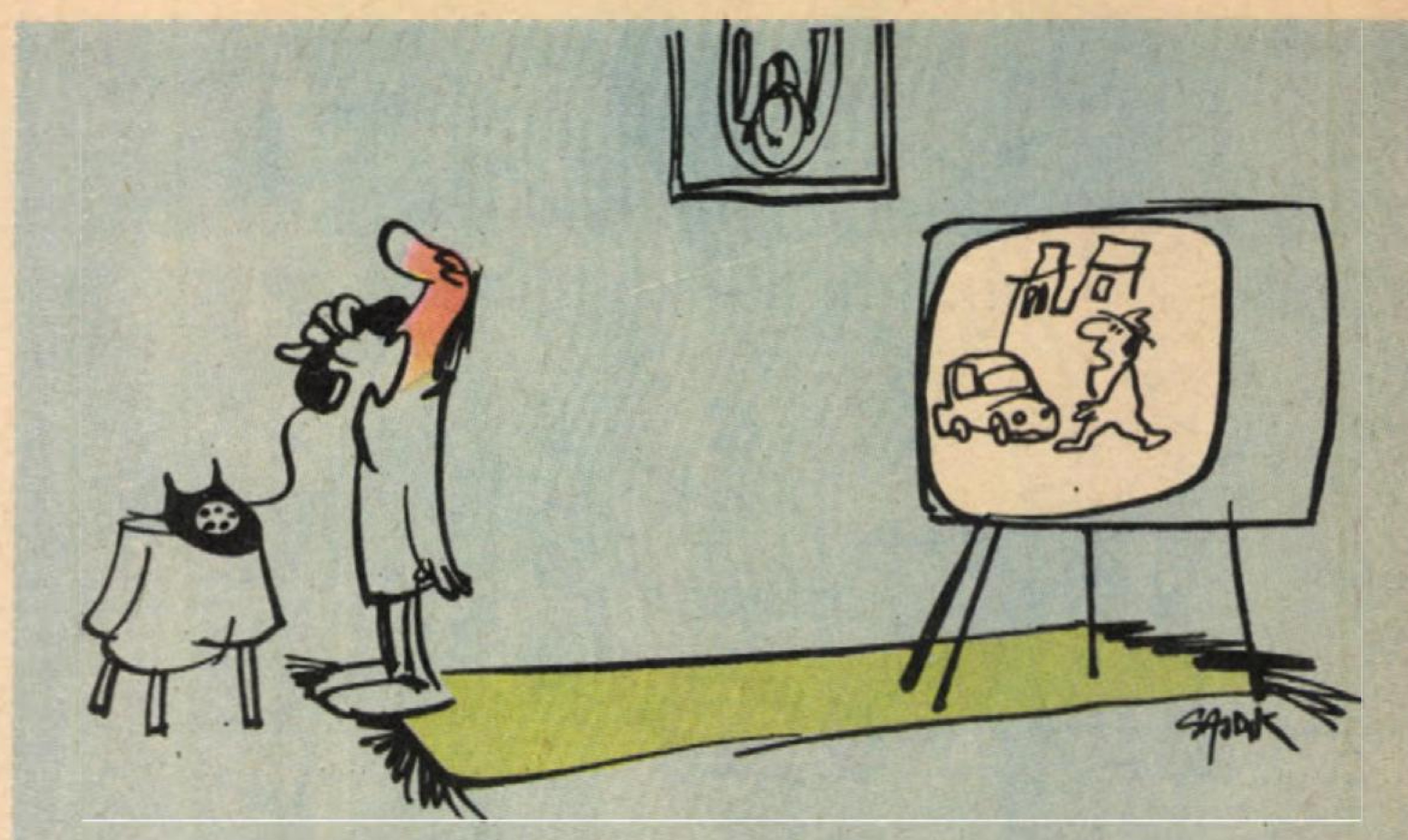
— Jaaaa? Na és mi ebben az érdekes?

(t.)

A TÁRGYALÓFELEK TELJES NÉZETAZONOSSÁGRA JUTOTTAK

EGY KIS SZÍVESSÉG

– Halló, televízió? Abbahagynák egy pillanatra az adást? Ki kell mennem, mert csengetnek!

FANTASZTIKUS NOVELLÁK

ESKÜVŐ

Ünnepélyes pillanat volt. Az anyakönyvvezető — ötven év körüli, barátságos mosolyú férfi — zengő baritonján így szólott:

— Ön, Klammerstock Elvira, feleségül kíván-e menni Drohacsek Bálinthoz?

— Igen — hangzott dallamosan a válasz az ifjú menyasszony ajkáról.

— És ön, Drohacsek Bálint, feleségül óhajtja-e venni Klammerstock Elvirát?

A harmadik X-en túl levő vőlegény mélyet lélegzett, majd egy pillantást vetve az órájára, azt felelte:

— Egy perc gondolkodási időt kérek. Anyakönyvvezető úr, ön nős ember?

A fontos tisztség viselője pillanatnyi, döbbent csend után válaszolt:

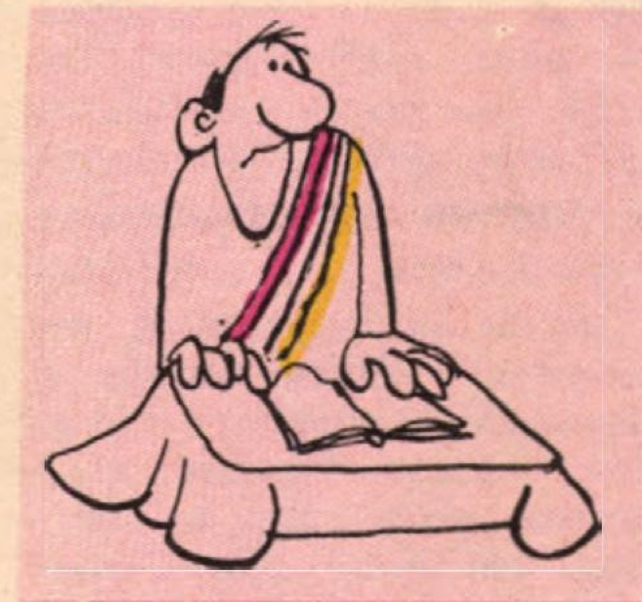
— Agglegény vagyok.

— S ha szabad kérdeznem, miért nem hagyta bekötni a fejét?

— Erre azt felelhetném, hogy kérem, ez az én magánügyem, de én őszinte leszek: annak idején nagyon szerettem egy lányt. Boriskának hívták. Sokáig udvaroltam neki, aztán megkértem a kezét. Az esküvőnk előtti napon megszökött egy fizetőpincérrel. Később megismerkedtem egy Dorottya nevű lánnyal. Halálosan belém szeretett. Azonnal feleségül jött volna hozzám, de nem volt a zsánerem. Nem akarom részletezni, később is úgy alakultak a körülmények, hogy nem találtam a páromra. Így maradtam agglegény. De talán folytassuk a...

A vőlegény idegesen közbevágott:

— Már pedig én annyit mondok: amíg ön nem hoz egy hivatalos igazolást arról, hogy házasságra lépett valakivel, én sem vagyok hajlandó megnősülni. Miért legyen magának jobb, mint másnak?!

ÁLDOZAT

A társaság elkeseredett hangulatban ült a szobában. Végül is Robozlai törte meg a kínos csendet:

— Kollégáim! Ütött a huszonnegyedik óra! Cselekednünk kell! A helyzet aggasztóvá vált. Negyedik hónapja nem volt egyetlen ügyfelünk sem. Kérdem önöket: mitévők legyünk? Létesítsünk az épületben kardigánkötő kisipari szövetkezetet? Gyártsunk háziipari termékeket? Indítsunk be egy vegytisztító üzemet? Vállaljunk csomagolást, áruszállítást, takarítást? Létesítsünk javítószerelő szolgálatot?

— Nem és nem! — kiáltott fel elkeseredetten Lapuvári. — Mi szeretjük a hivatásunkat!

— Ez igaz, de értsék meg, uraim, feleslegessé váltunk! Kijózanító Intézetünk hosszú hónapok óta munka nélkül tengődik. Már azon sem csodálkoznék, ha intézetünket feloszlatnák. Az emberek átkozott józansága tönkretesz bennünket. Egyetlen megoldás van...

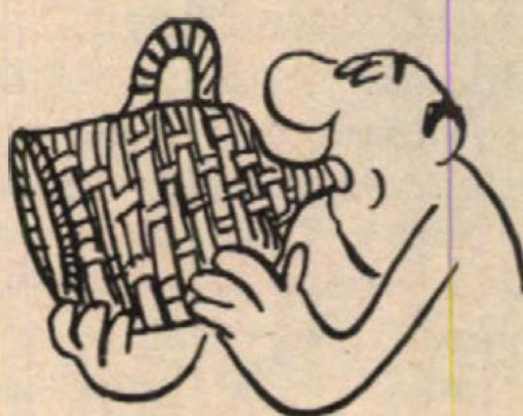
— Halljuk! Halljuk! — kiáltották mindnyájan izgatottan.

Robozlai mélyet sóhajtott:

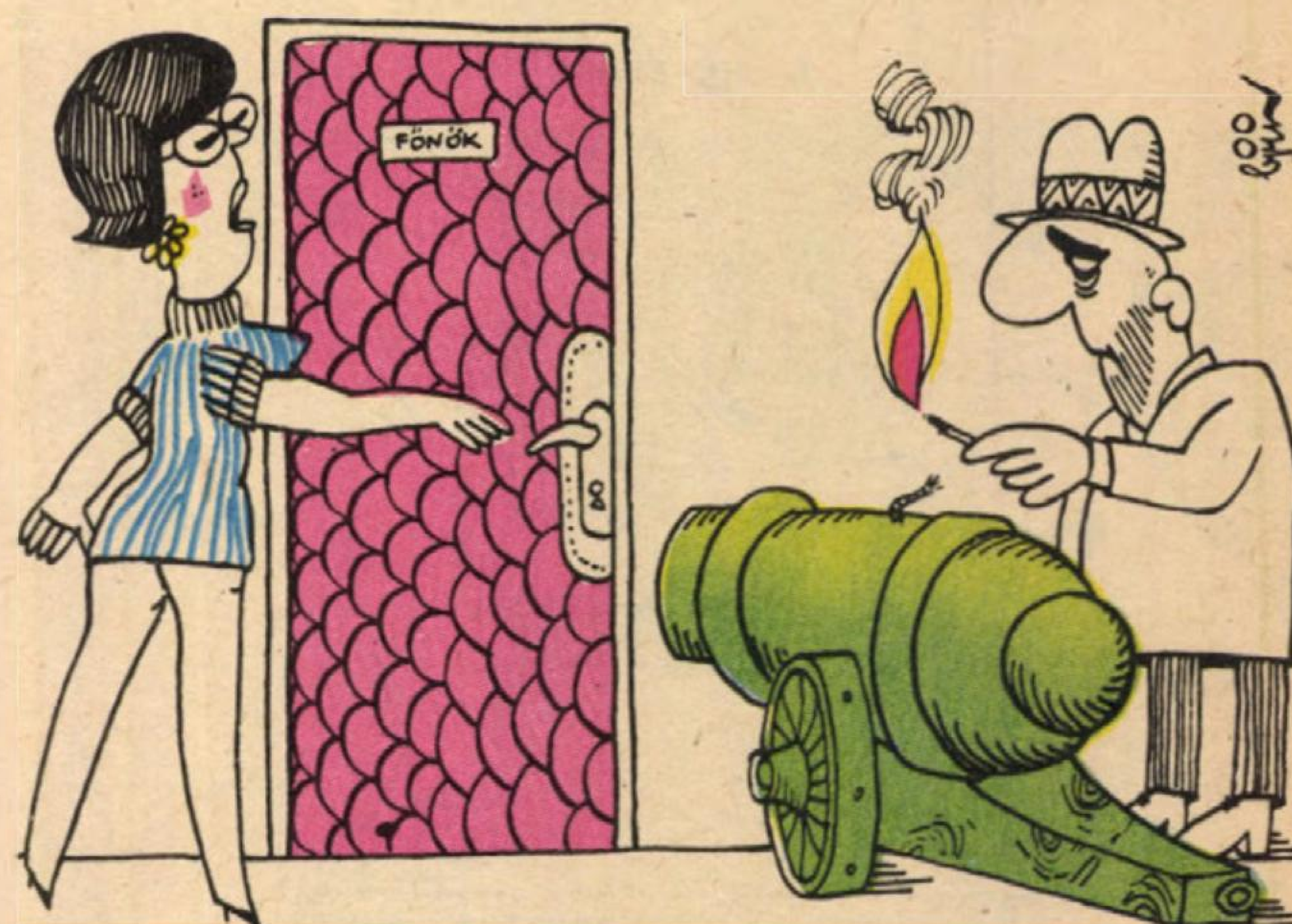
— Az intézet fél óra múlva folytathatja gyönyörű misszióját...

Aztán az aktatáskájába nyúlt, ötliteres demizsont húzott elő, szájához emelte és a teremben ülők lelkes éljenzése közben, hősi elszántsággal, kollegiális önfeláldozással, kortyolni kezdte a debrői hárslevelűt...

Galambos Szilveszter

ERŐSZAKOS ÜGYFÉL

– Hát nem bánom. Megkérdezem, hogy bemenet-e...

A KATASZTRÓFA ELŐSZELE

Az utóbbi időben furcsa tünetet észlelek magamon: másképp beszélek, mint azelőtt, vagy mint mások. Egy normális ember, teszem azt, kijelenti: „Ittam egy jó kávét". Ezt én például mostanában úgy mondom, hogy „Páratlan aromájú kávékülönlegességet fogyasztottam." Azt a mondatot, hogy „A pincérnek lyukas a cipője", én ki nem ejteném a számon, csakis így: „A felszolgáló lábbelijén folytonossági hiány mutatkozik." Meg aztán én nem hívom ki a szerelőt, de nem ám! Én „kisipari szolgáltatást veszek igénybe". Nem tudom, mitől van ez, de módfelett idegesít, olyannyira, hogy naponta a tavalyi átlagot jóval meghaladó szivarkamennyiséget szívok. Na tessék: szivarka. Nem cigaretta, nem cigi, nem staub, nem bagó, nem bláz. Szivarka.

A minap egy barátomnál döbbentem rá, hogy elmémben mintha egy kissé erős lenne a fluktuáció. Úgy kezdődött, hogy órámra pillantva, ezen szavakkal fordultam a házigazdához:

— Hűha! Azonnal részt kell vennem a közlekedésben. Kérlek, rendelj nekem távbeszélőn egy géperejű bérkocsit.

— Hogy?

— Hogy időben kijussak labdarúgó-együttesem mérkőzésére — feleltem, de láttam, hogy aggodalma nem oszlik.

— Meghibbantál? — így ő.

— Miért? Amiért az utakon párásság és síkosság van? Attól még lehet labdát rúgni.

Úgy nézett rám, mintha a lochnessi szörny és egy yeti frigyéből származnék.

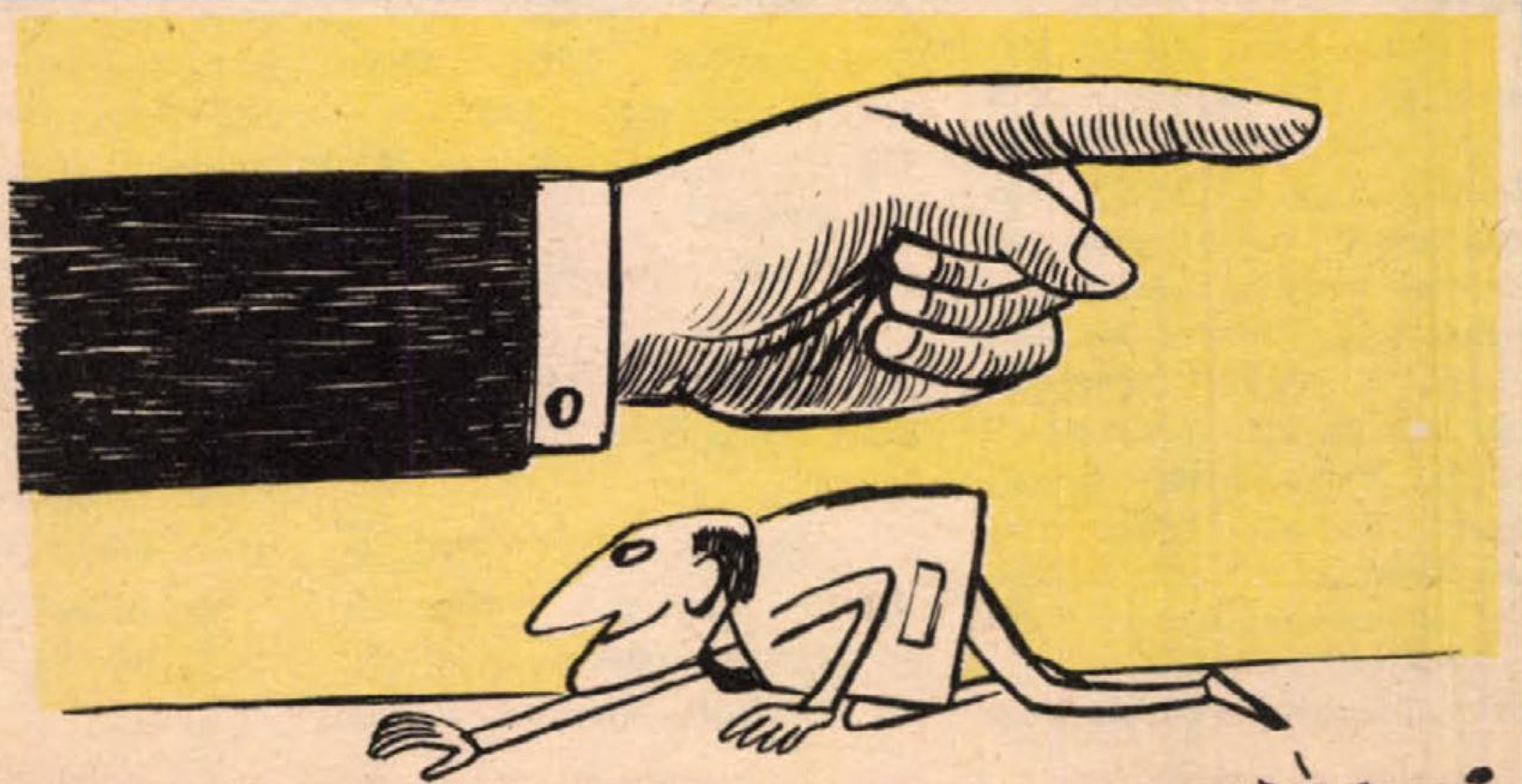
A tünetek (ez a legszomorúbb) gyermekünkön is kezdenek mutatkozni, alkalmasint atyai hatásra. A nyolchónapos Lipike a minap pikírten közölte:

— A tejellátás anyuka nyugati részén akadozik.

Rettenetes katasztrófa előszelét érzem. Félő, hogy a járvány továbbterjed. Ezt nem tűrhetem! Valamit tennem kell, ha belehunyok is!

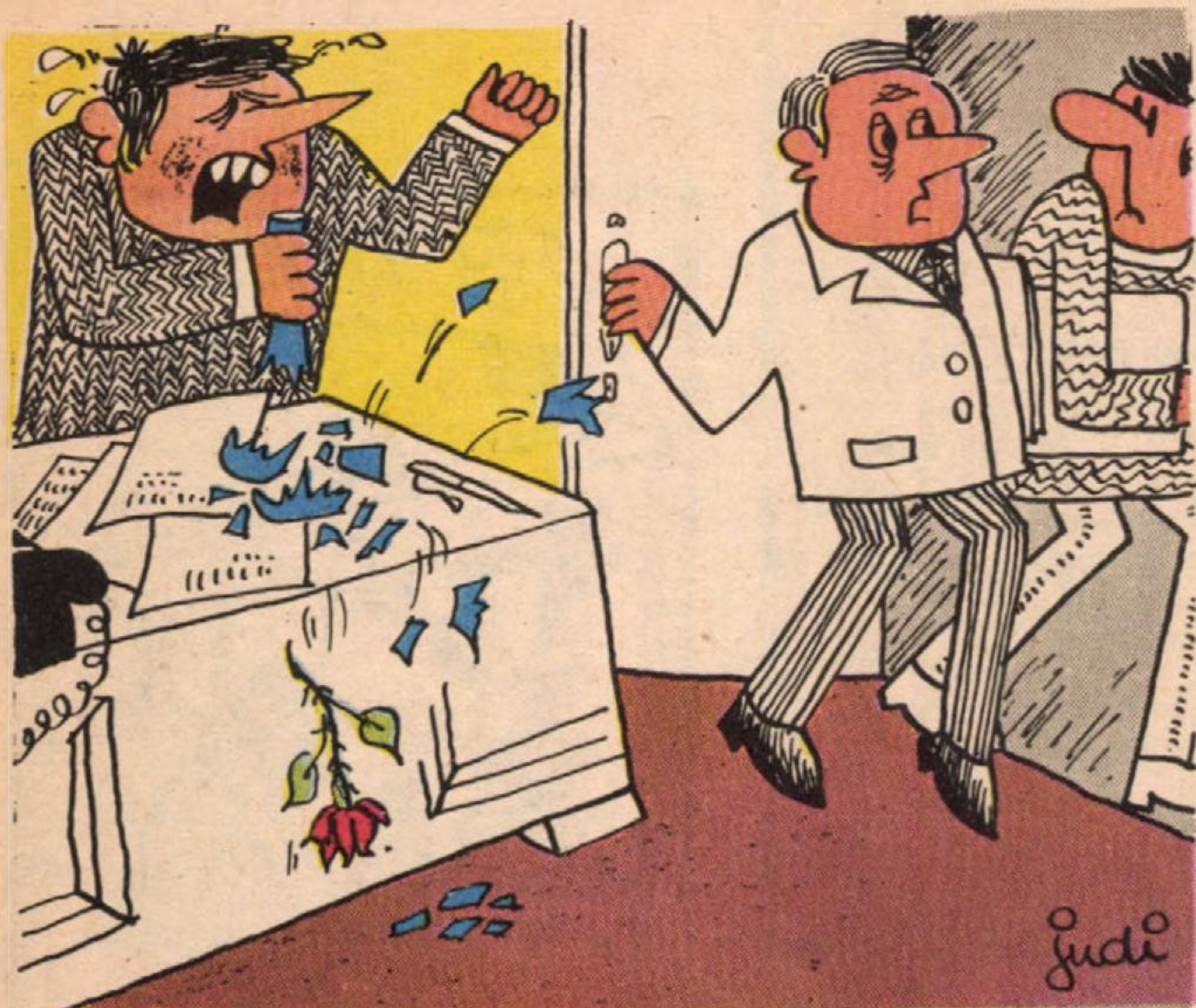
Az orvos azt tanácsolja, mondjam le a sajtó időszakos kiadványaira eszközölt előfizetésemet, utána legföljebb megnémulok, de az már nem olyan nagy baj.

Timár György

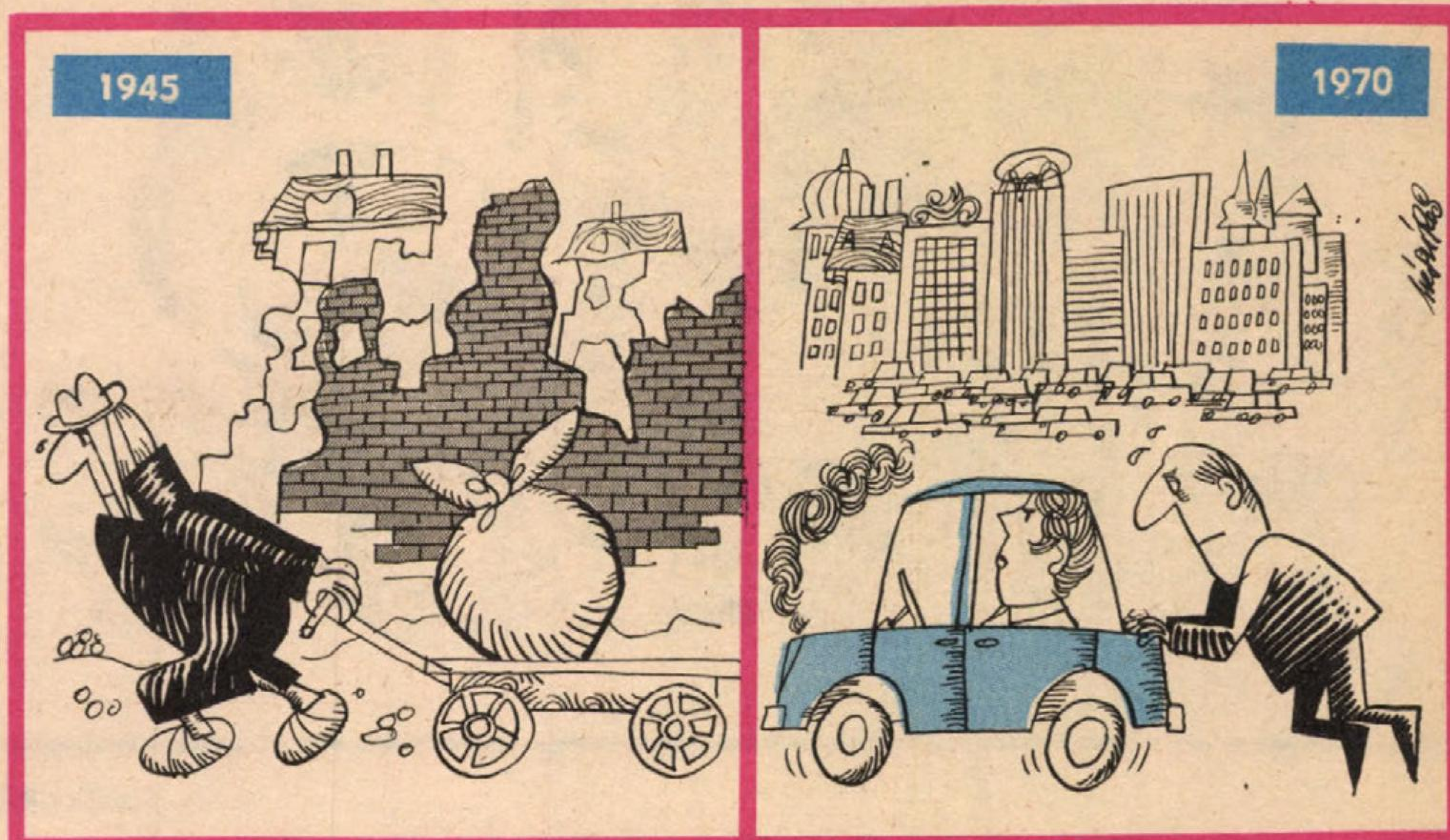
AZ ÜGYESKEDŐ

VARIÁCIÓK

– Mit gondolsz, a feleségével vagy a barátnőjével veszett össze?

MINŐSÉGI KÜLÖNBSÉG

ÖREGDIÁKOK

Esti iskolába járok, mert a tudás hatalom. Ezt mondta az igazgatóm is, amikor az iskolára rábeszélt. Az öntudatomra hivatkozott, valamint a rendeletre, mely kimondja, hogy jelenlegi beosztásomban nem maradhatok meg érettségi nélkül. Ezért az öntudatomra hallgatva, beiratkoztam az esti gimnáziumba.

Úgy kellett nekem ez az iskola, mint a hátamra egy púp. Eddig is nyugodtan felvettem azt a havi két és félezret, annak ellenére, hogy a tridenti zsinatról azt hittem, hogy valami buli, ahol oltári zsivajt csapnak. Azt sem értem, hogy egy torony árnyékából miért kell nekem kiszámítani a magasságát? Ha érdekel, megkérdem az idegenvezetőtől.

De azért rendületlenül járok az esti iskolába. Mert vitathatatlan előnyei is vannak. Itt van például a Mancika. Ez a tündér az előttem levő padban ül, és ha feleltetik, olyan segélykérően néz rám, hogy beleborzongok. Persze nem súgok neki, mert a súgás tilos, különben is, amit én ennek a lánynak súgni tudnék, az egyáltalán nem iskolai tananyag.

Sajnos, vannak kellemetlen osztálytársak is. Mögöttem ül Kalocsai Dénes, a karrierista, aki negyvenéves fejjel nem szégyell beülni az iskolapadba. Pedig neki nem lenne kötelező az érettségi, hiszen a főnöke, vagyis én, csak négy polgárit végzett, azt is harminc évvel ezelőtt.

Kalocsai rendkívül ellenszenvesen viselkedik. Ha a tanár kérdez valamit, azonnal nyújtogatja a kezét, szinte kiesik a padból, közben hangtalanul mozog a szája, hogy a tanár lássa: ő tudja az anyagot. Olyan, mint egy bekapcsolt tévé, melynek csak a hangját kell felerősíteni.

Én, persze nem szoktam jelentkezni. Csak nem rivalizálok ezzel a Kalocsaival?! Rangomhoz illő méltósággal ülök a padomban, arcomon a jól értesültek biztonsága és egy kis megbocsátó mosoly honol. Egyetértően, jóindulattal figyelem Kalocsai feleleteit, időnként bátorítóan bólintok a fejemmel. De nem jelentkezem! Nekem

nincs szükségem a stréberkedésre. Mindig utáltam a karrieristákat.

Már régen itthagytam volna az egészet, de muszáj megszereznem az érettségit. Ennek birtokában talán még osztályvezető is lehetek. Ezért tűröm, hogy Kalocsai tanúja legyen megaláztatásaimnak. Ez történt tegnap is.

A tanár feleltetett. Kalocsai persze jelentkezett, de leintették.

— Az feleljen, akinek még nem hallottam a hangját — mondta a tanár és agresszíven rám nézett. Homlokom forró lett, torkom kiszáradt és boltozatos koponyám, melyben időnként óriási gondolatok kavarognak, üres lett. Összeráncolt homlokkal néztem ki az ablakon, hogy a tanár lássa: sok az én bajom. Súlyos családi és termelési problémák gyötörnek, nem érek rá olyan bagatell dolgokkal törődni, mint a Gay—Lussac-törvény. Sajnos, a tanár nem tisztelte fontos gondjaimat: nevemen szólított.

— Tegnap a vállalatnál ... — kezdtem és oldalt pillantva láttam, hogy Kalocsai, ez a stréber, nyújtózkodik, torkát köszörüli és mindent elkövet, hogy észrevétesse magát.

— Segítsen neki, Kalocsai kartárs! — mondta a tanár.

Kalocsai felállt, elmesélte Gay és Lussac életrajzát, rövid eszmefuttatásban kitért a törvény hatásaira és következményeire, és ejtett néhány szót a társtudományok korabeli helyzetéről is. A tanár elégedetten hallgatta, majd felém fordult:

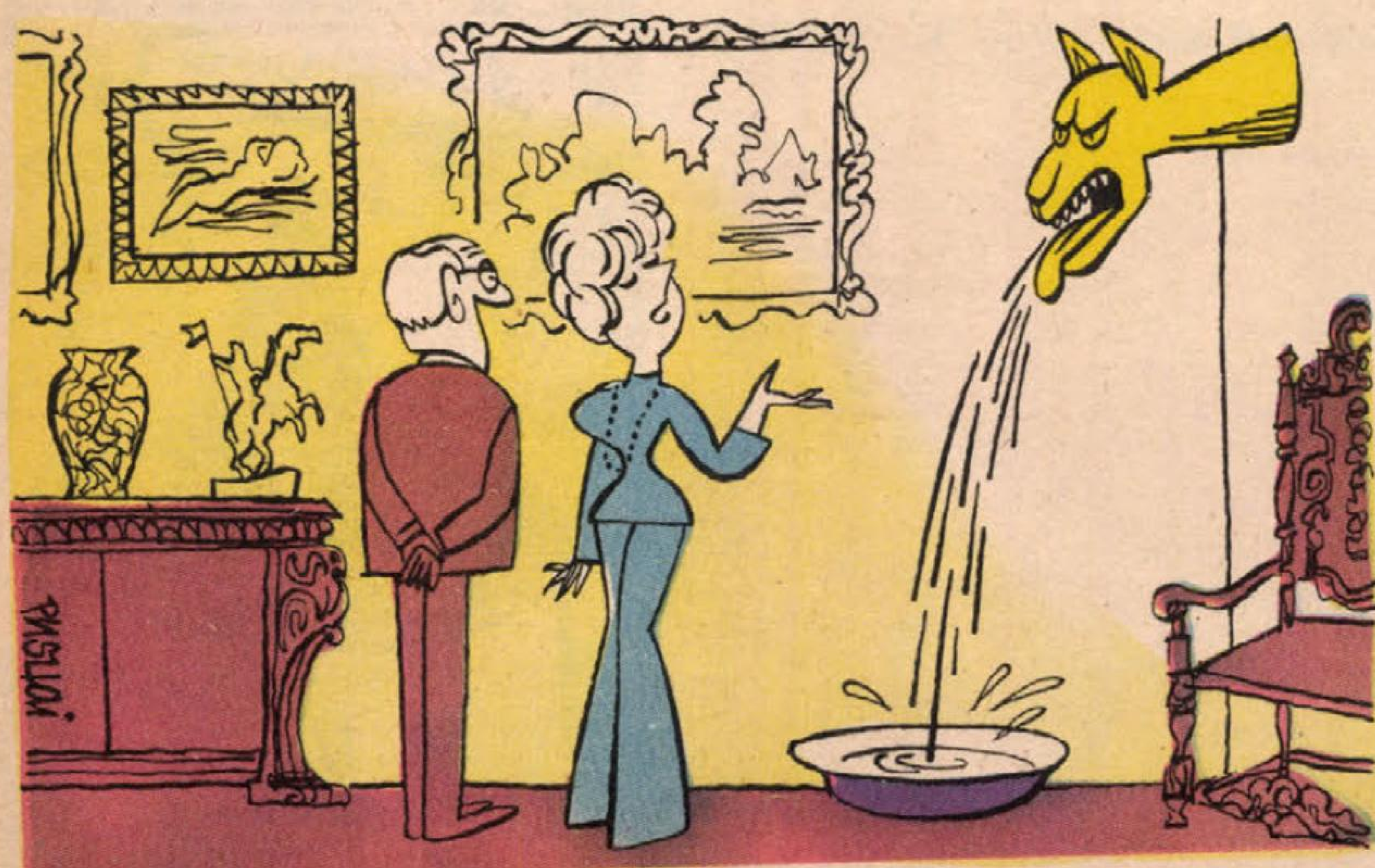
— Látja kérem, így kell egy anyagot megtanulni. És ha nem akar lemorzsolódni, a jövőben jobban utána kell néznie a tananyagnak...

— Igen, kérem ... Utánanézek — hebegtem és komoly elhatározás született bennem.

Holnaptól kezdve jobban utánanézek ennek a nyomorult Kalocsainak.

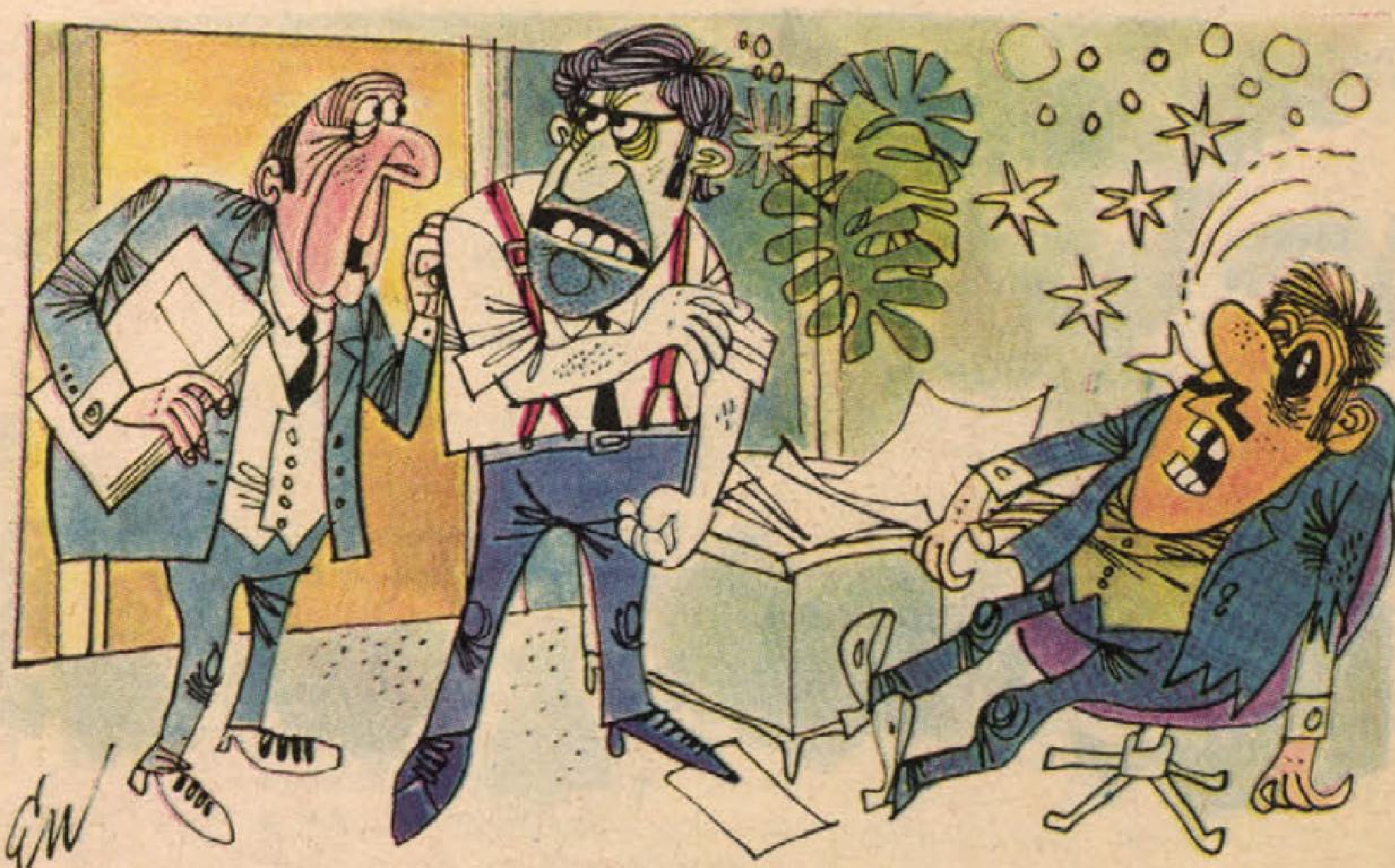
Ősz Ferenc

MŰKINCS

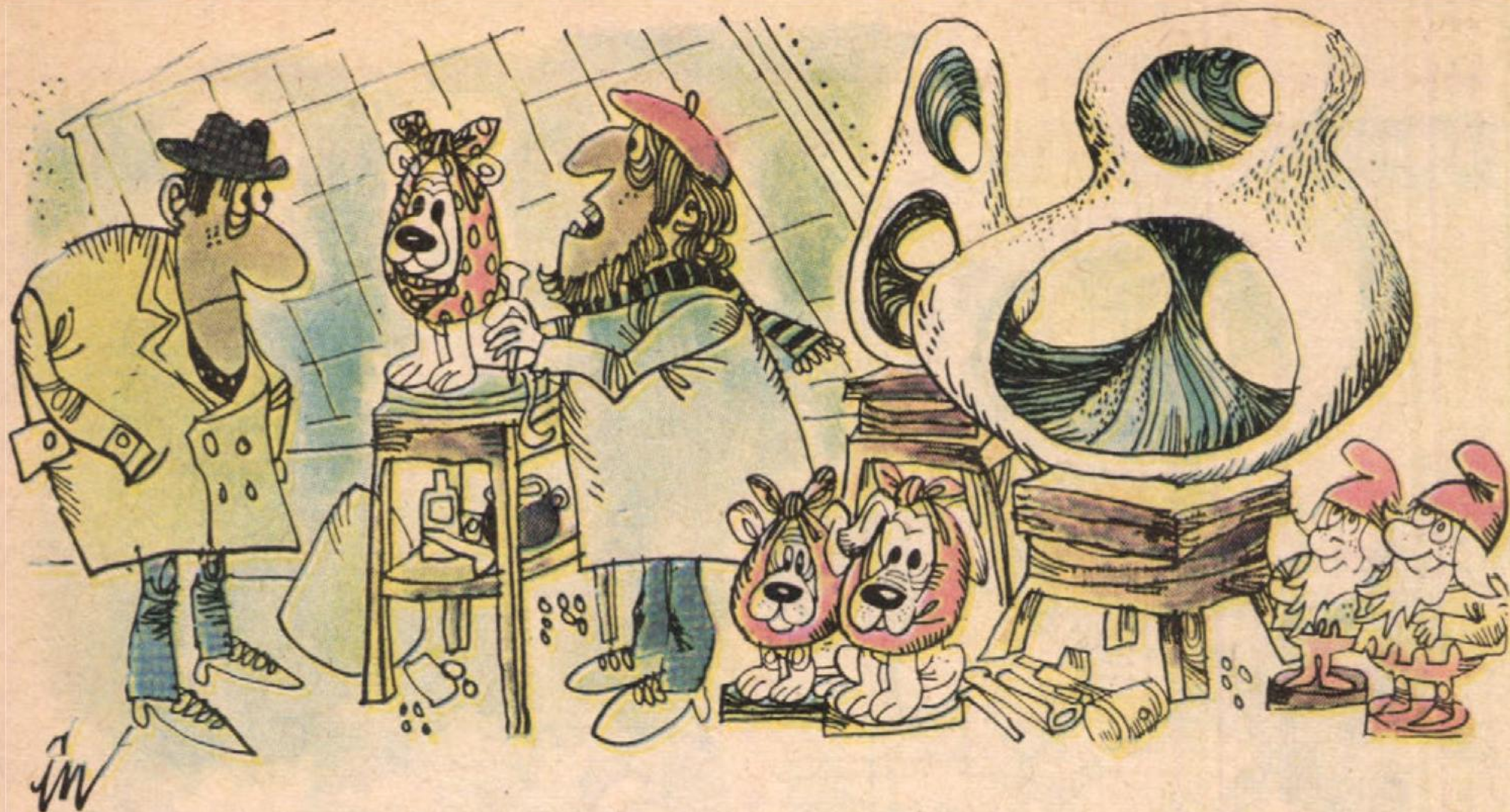

– Eredeti XIII. századi vízköpő. Minden beázáskor működik...

VÉGZETES TÉVEDÉS

– Elnézést, uram, de a reklamációs osztályunk egy ajtóval arrébb van.

GAZDASÁGOSSÁG

– Abból élek, uram, amit az absztrakt szobraimból kikanyarítok!

a VILÁG anekDota kincséBŐL

Tristan *Bernard*, századunk első évtizedeinek legsikeresebb francia vígjátékírója, szabadgondolkodó, víg kedélyű férfi volt. Vitába keveredvén egy klerikális, vakbuzgó ismerősével, példával akarta illusztrálni, hogy mennyire ingatag a hite még a vallásban nevelt gyermekeknek is.

— *Szem- és fültanúja voltam egy jelenetnek* — mesélte —, *amikor egy mama nagy hévvel intette fiacskáját: — Ha jól viselkedsz, akkor a Paradicsomba jutsz, ha rosszul viselkedsz, akkor a Pokolba kerülsz! — Mire a gyermek:*

— *És hogyan kell viselkednem, mama, hogy moziba mehessek?*

Sinclair *Lewis*, a nagytőke mohóságát, a szabad egyházak álszenteskedését, a faji megkülönböztetés barbárságát metsző szatírával kipellengérező, nagy amerikai regényíró, egy ízben megrázó misztériumjátékot állított színpadra. A vállalkozás impresszáriója élénk figyelemmel kísérte a próbákat, s néhány napos szemlélődés után megkérdezte a szerzőt:

— *Mr. Lewis, ki az a tizenkét ember, az a hálóinges kórus ott a középen?*

— *A tizenkét apostol.*

Az impresszárió felhördült:

— *Apostol! És csak tizenkettő?! Egy ekkora barom nagy színpadon! Hát nem megmondtam önnek, Mr. Lewis, hogy semmi spórolás! Nem szeretem a szegényszagot! Nekem legalább száz apostolt állítson a színpadra!*

Amikor Bertolt *Brecht* drámáit, személyes irányítása mellett a Berliner Ensemble művészeivel bemutatta, számos műve heves vitát váltott ki. Különösen a *Kurázsi mama* bemutatója után csapkodtak a kritika villámai: okoskodó művészek egy csoportja kifejtette, hogy *Kurázsi*

mama a darab folyamán nem fejlődik, nem változik, már pedig statikus főhős — nem főhős, s az a dráma, amelynek főalakja fejlődésre, változásra képtelen — nem dráma.

Brecht pedig ekképpen okította a kritikusokat: — *Önök bírálnak anélkül, hogy a darabomat ismernék, vagy megértenék, ami lényegében egyremegy. Kurázsi mama históriájában ugyanis éppen az az izgalmas, hogy mi történik az olyan emberrel, aki nem fejlődik és nem változik . . .*

Vacsora egy római művészklubban. Egy fiatal színésznő odafordul szomszédjához, Vittorio *Gassmanhoz*, s diszkréten átmutat az asztal túlsó oldalára, ahol egy filmrendező táplálkozik unottan és érdektelenül egy szőke hölgy oldalán.

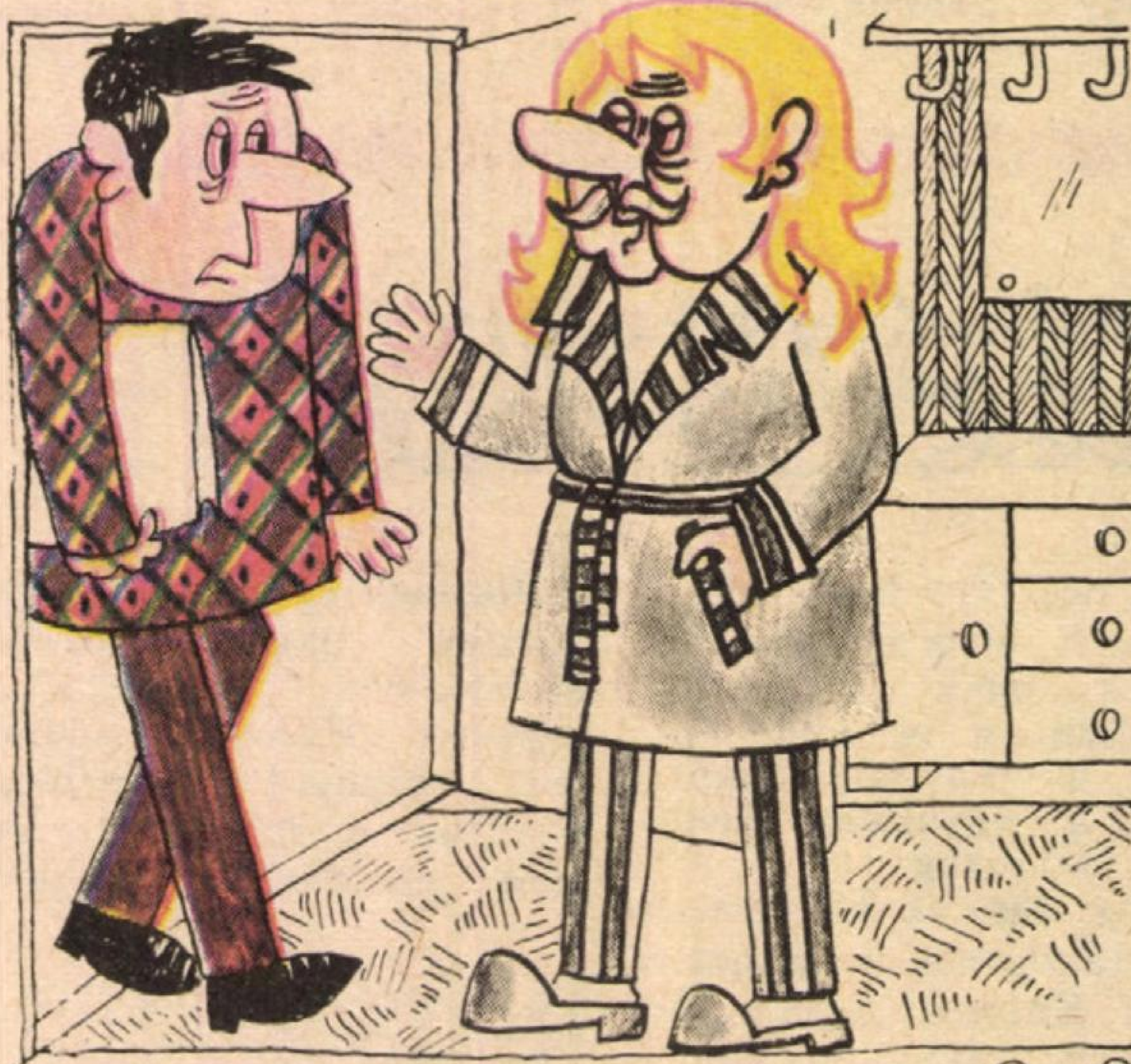
— *Nem ismeri véletlenül azt a teltkarcsú szőke nőt, aki ott ül a rendező mellett?*

Az élettapasztalatokban bővelkedő színész eltűnődik.

— *Nem ismerem* — mondja aztán —, *de abból, ahogy a férfi viselkedik, három lehetőségre következtethetünk. Vagy ő sem ismeri a hölgyet, vagy ismeri, csak ellenszenvesnek találja, vagy nem is találja ellenszenvesnek, de a felesége . . .*

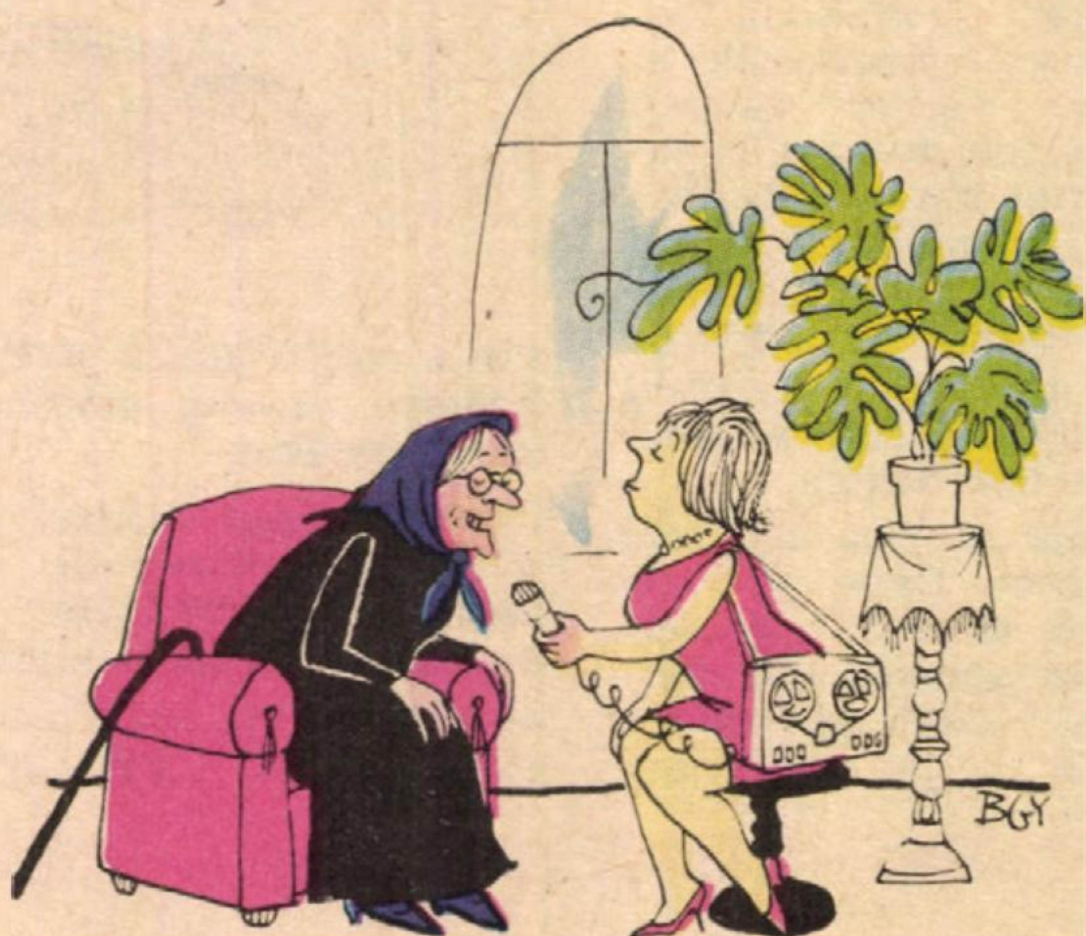
Békés István gyűjtése

MAGYARÁZAT

– Ne ijedj meg! A feleségem rajtam szárítja a póthaját.

SZÁZÉVES NÉNI

– A földalatti mozgólépcsőjét is ki akarom próbálni!

VÁLOGATOTT FOCISTAK HANGLEMEZE

Az angol válogatott labdarúgócsapat – tizenheten, tartalékokkal együtt – énekkart alakított, s az első hanglemez már el is készült, „Újra otthon" címmel. A mintegy kétmillió font sterlinget érő énekkar zeneileg ugyan nem jelent gondot a híres együtteseknek, a lemez mégis népszerű, ami nem is csoda, hiszen például Bobby Moore és Geoff Hurst hangja is hallható rajta. A dal különben kedves, érzelmes, halk szám.

– Mennyivel nagyobb hangjuk van ezeknek a fiúknak a pályán! – jegyezte meg az új lemez egyik kritikusa.

(Mellékes javaslatunk: vajon a magyar válogatott csapat nem énekelhetne lemezre, mondjuk, egy ilyen című dalt: „Messze van, messze van ide Mexikó . . ."?)

MAI TÉMÁK

Kálmánchey Zoltán rajza

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
Mit üzennek az utókornak?

Várnai György:

– Igyekezzenek visszamászni a fára, akkor nem történik semmi baj.

Erdei Sándor:

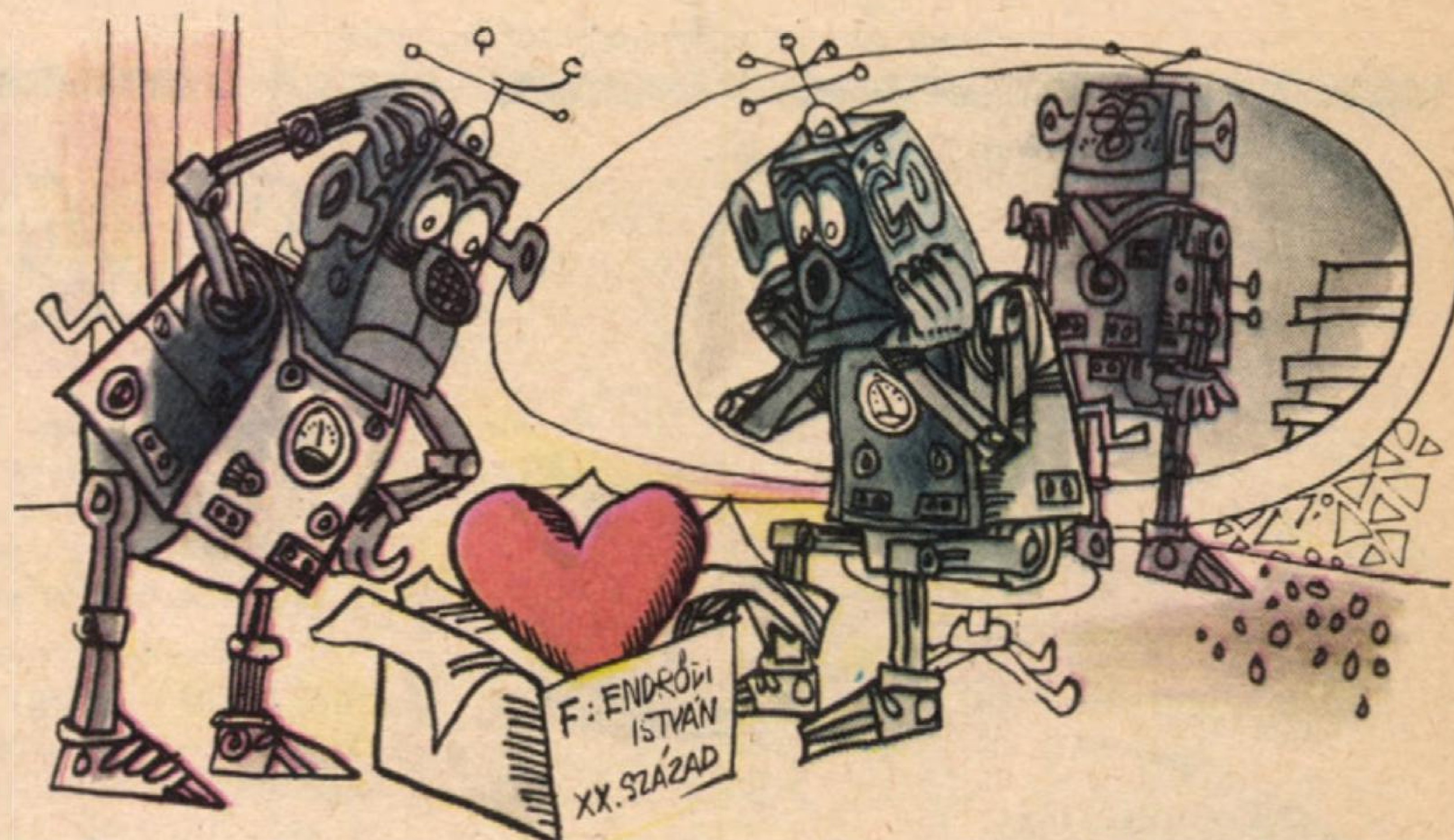
– Ne felejtsék el felállítani a szobromat!...

Balázs-Piri Balázs:

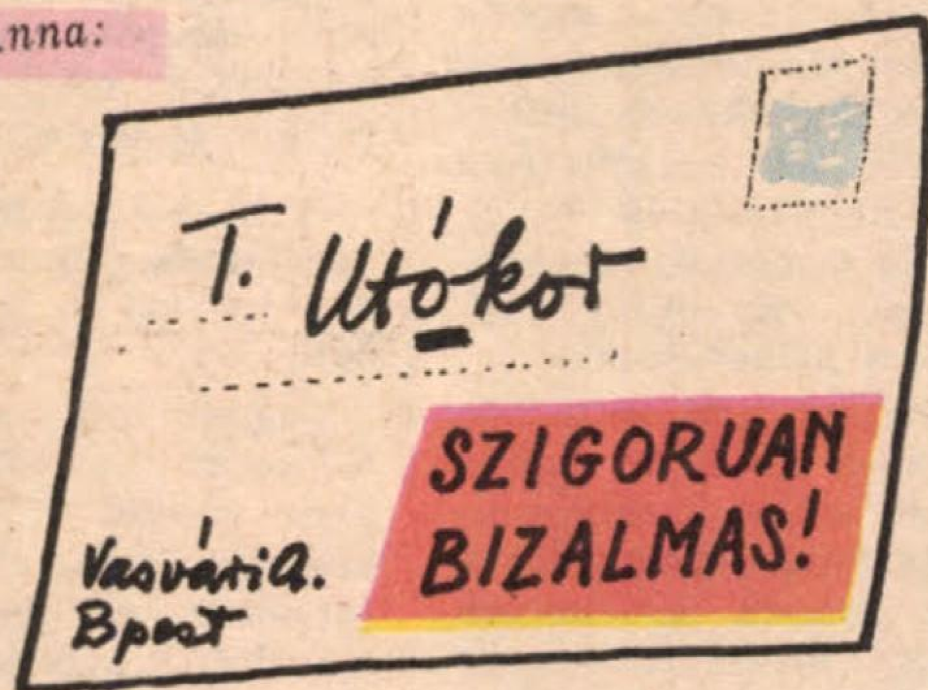
– Állítsák helyre az utcánkban felbontott úttestet!

Endrődi István:

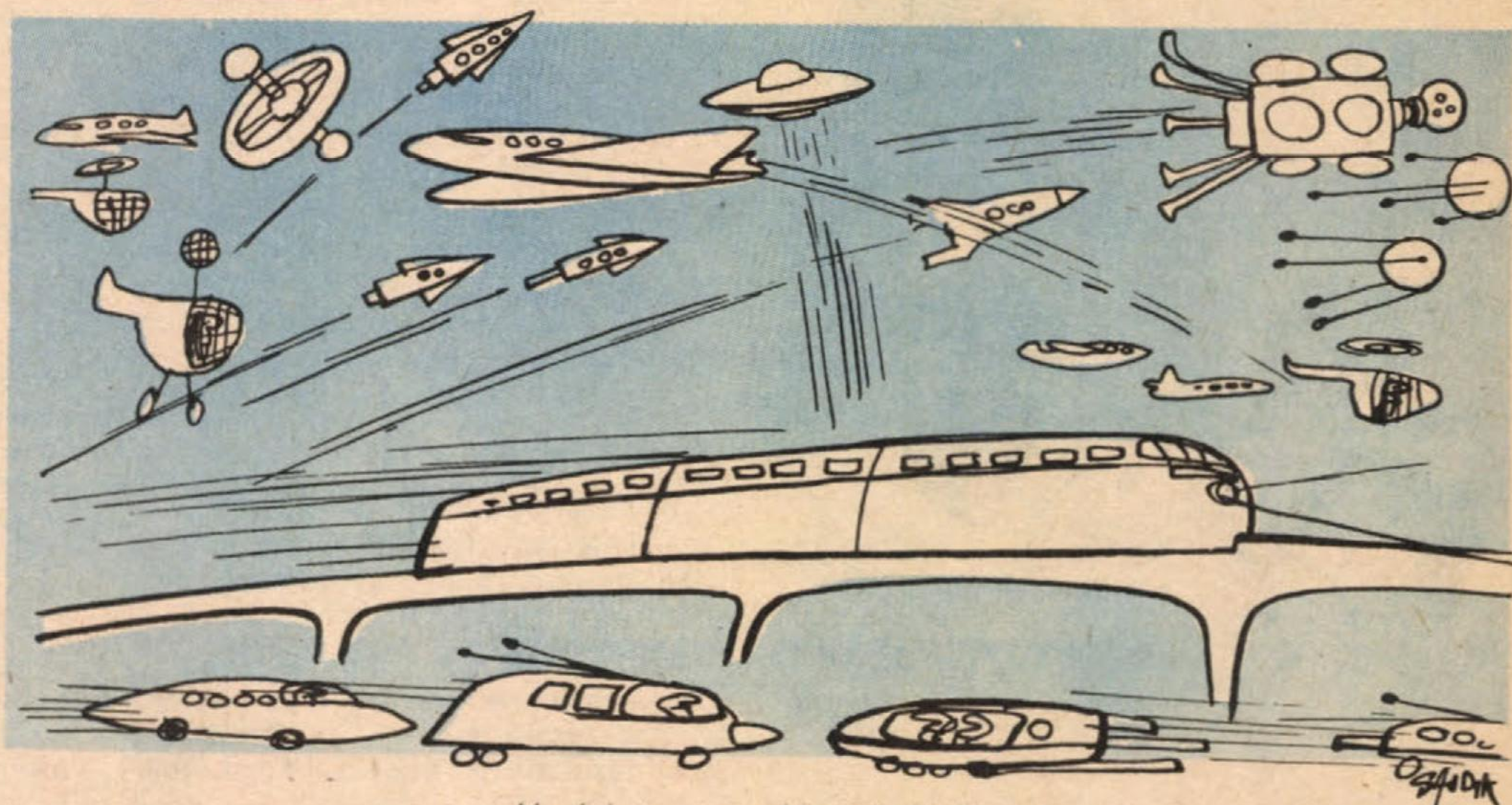

– Tudják-e, mire használtuk?

Vasvári Anna:

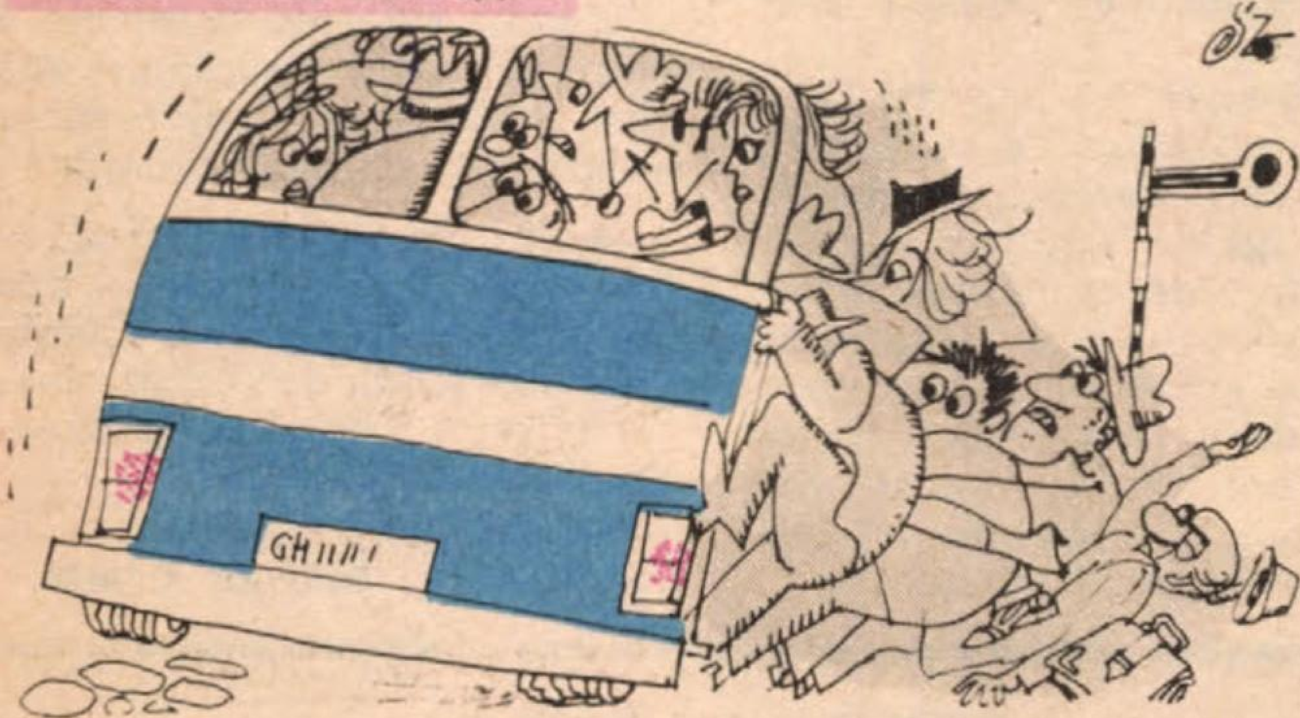

Sajdik Ferenc:

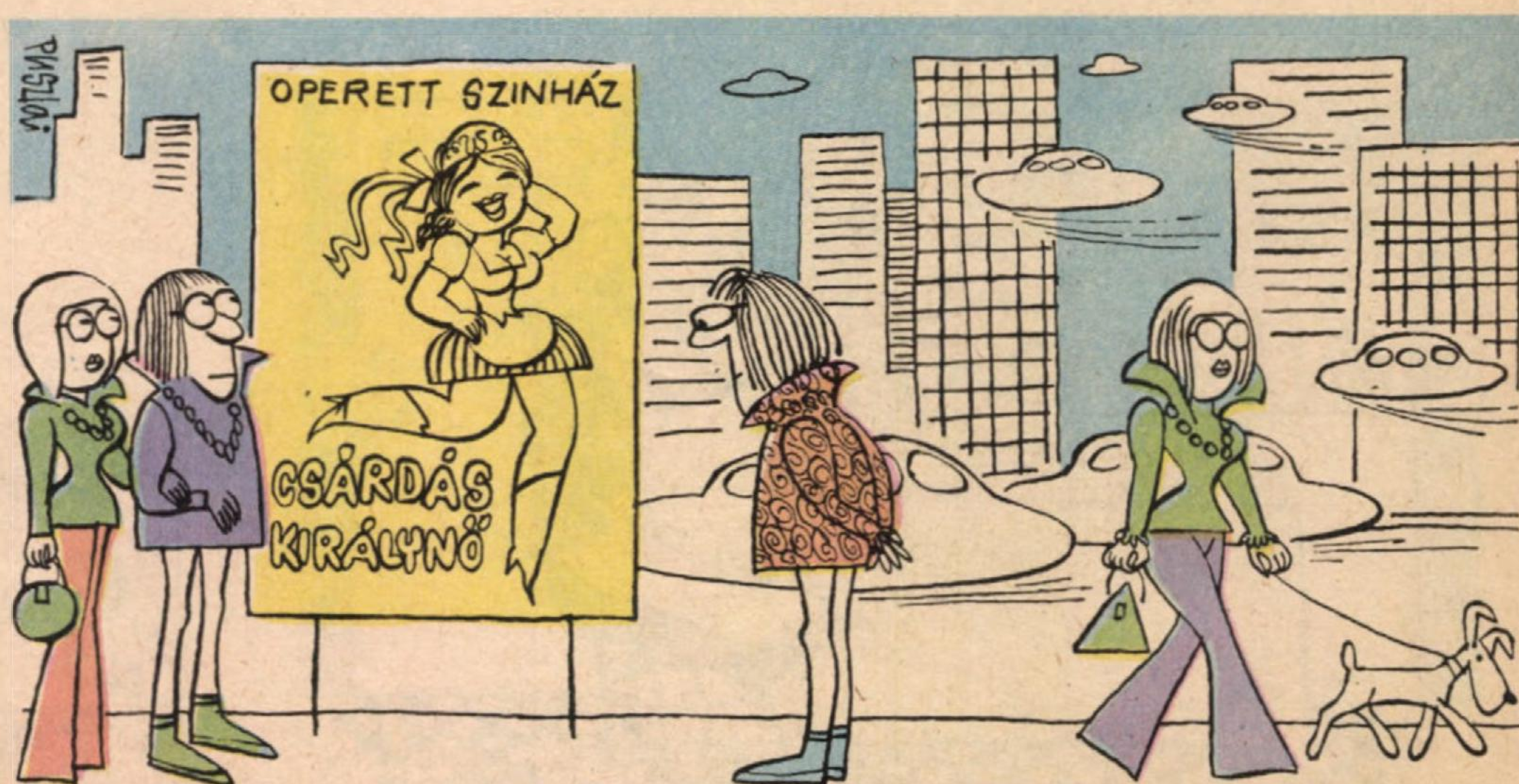
– Ha lehetne, egy kicsit halkabban!

Szűr-Szabó József:

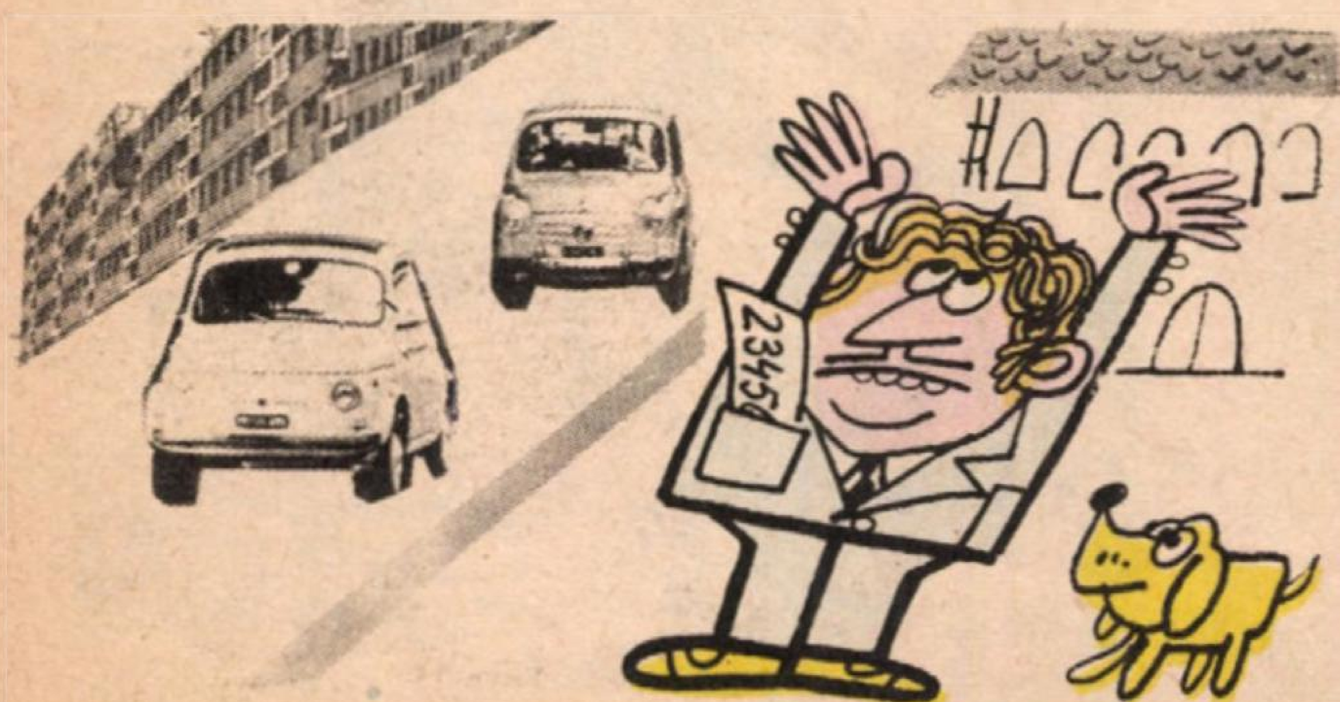
– Növeljék a 7-es buszok számát!

Pusztai Pál:

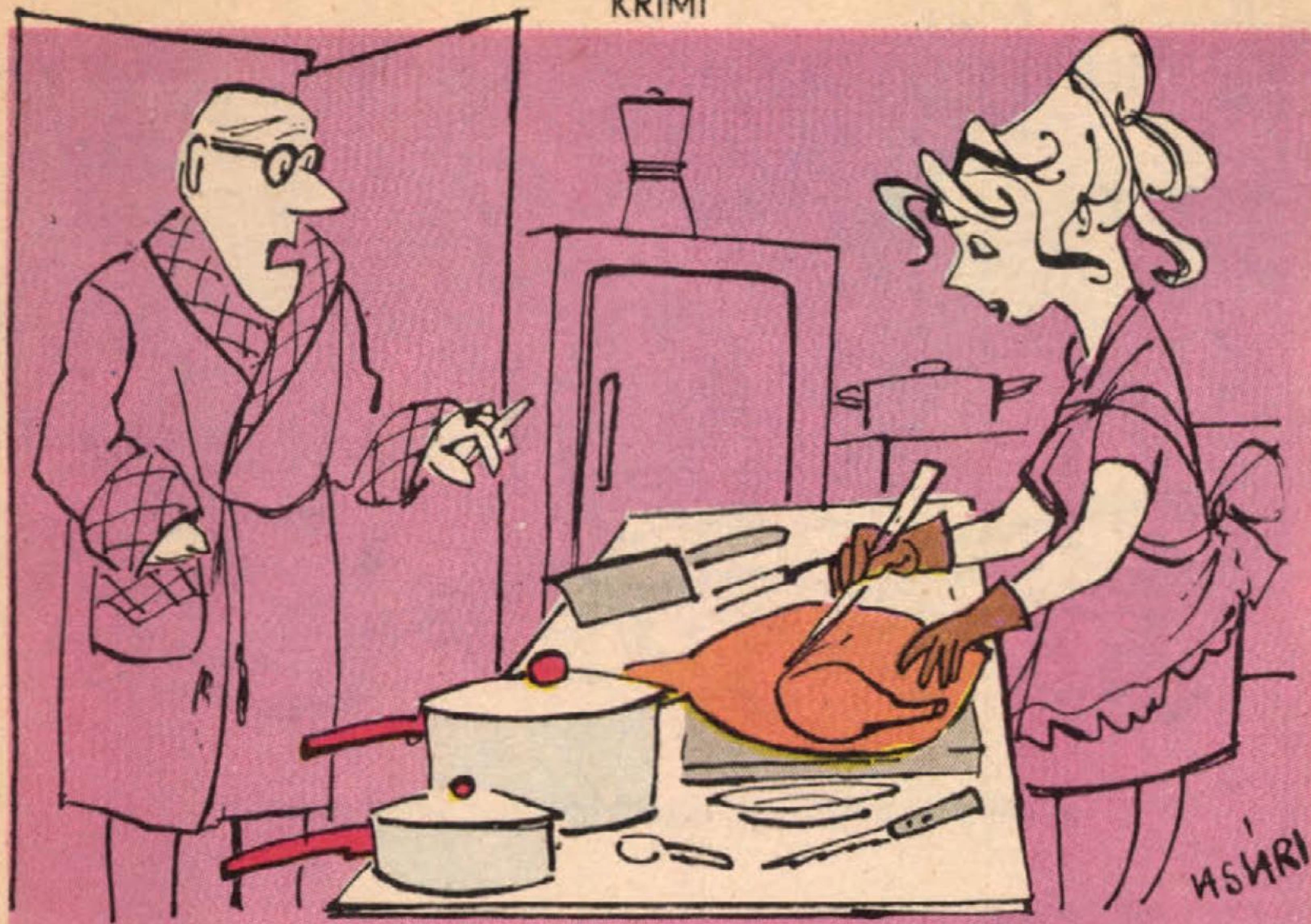
– Ne felejtsék el megnézni a Csárdáskirálynőt!

Fülöp György:

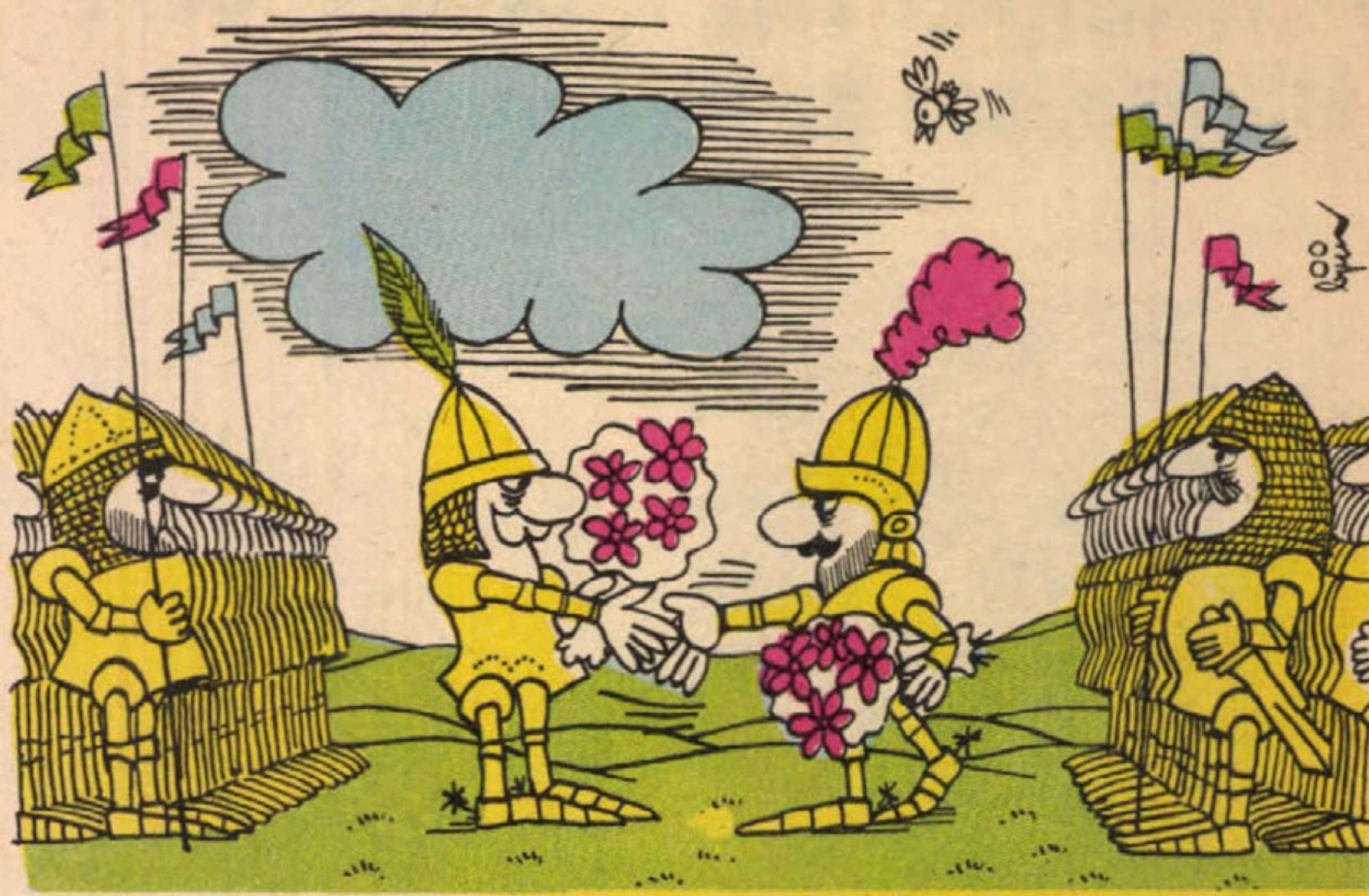
– Ha egyszer kiutalják a kocsimat, adják oda az ükunokámnak.

KRIMI

– Nem akarsz ujjlenyomatot hagyni?

SPORTSZERŰ CSATÁNAK ÍGÉRKEZIK

MEGPEZSDÜLT A HATÁR

– A vőlegényem egy kicsit féltékeny természetű!

PROTEZSÁLOM A FIÚT

A jó múltkor a Csemegében, ahol szokásos esti vásárlásomat végeztem, elkapott a boltvezető és bevonszolt a raktárba.

Aznap este vendégeket vártam, tehát — hogy ne húzzam az időt — nyomban vetkőzni kezdtem, s mondtam is, szeretnék mielőbb túlesni a motozáson.

— De aranyos, jó szerkesztő úr, mire gondol?! — szabadkozott kétségbeesetten a boltvezető, s miközben segített visszakötni a nyakkendőmet, és föladta a kabátomat, megesküdött, hogy esze ágában sem volt gyanúsítania engem, sőt...

Sőt, egy kis szívességet kérne, egy ici-pici kis szívességet, ami nekem, ugyebár, nem okozhat problémát, mivel a sajtó nagyhatalom. He-he-he...

— He-he-he... — nevetek vele udvariasan, és töröm a fejemet, honnan tudja ez a jó ember, hogy egyáltalán közöm van a sajtóhoz.

— Tetszik tudni — magyarázza, mintha olvasna a gondolataimban —, mindenki azt tanácsolta nekem, hogy legjobb, ha a szerkesztő úrnak szólok, mert a szerkesztő úr pártfogolja a tehetségeket meg az igazságot, márpedig az én kis Lajosom, a legkimondottabb integroanalitikai zseni és nagy fokú igazságtalanság lenne, ha éppen őt nem vennék föl az integroanalitikai szakközépiskolába.

— Már miért ne vennék föl, ha egyszer olyan tehetséges?

— Magunk között vagyunk — súgja bizalmasan a boltvezető —, tudom én is, amit tudok. Hiába hogy Lajoska már egészen kis korában, amíg más gyerek homokozott, integroanalitikált, és versenyeken vett részt, nem beszélve arról, hogy kitűnő tanuló és rajvezető-helyettes... Ez mind smafu, ha nincs protekciója...

Bevallom őszintén, az érvek, a könnyek, a zsírtalan sonka és a géppel szeletelt téliszalámi elgyengítettek. Megígértem, eljárok a gyerek érdekében. Közrejátszott ebben az is, hogy eszembe jutott volt osztálytársam, Kovács István, aki az integroanalitikai tanszék professzora.

— Öregem — mondta Kovács professzor a telefonba —, a régi barátság kedvéért neked igazán mindent megteszek, de hidd el, nálunk értelmetlen a protekció, ugyanis az integroanalitika az olyan, mint a költészet. Arra vagy születik valaki, vagy... De mit beszélek!... Mondd meg a fiúcska nevét, majd odaszólok...

Tíz perc alatt lebetűztem a boltvezető nevét, újabb tíz percig elbeszélgettünk a régi szép időkről, aztán letettük a kagylót és még aznap elfelejtettem az egész ügyet.

A következő hetekben messzire elkerültem a Csemegét, nehogy azt higgye a boltvezető...

Tegnapelőtt este azonban fölhívott „a világ legboldogabb emebere", vagyis a boltvezető, közölte, hogy Lajoskát fölvették és olyan ömlengve mondott köszönetet szíves közbenjárásomért, hogy a hála kicsordult a telefonkagylóból.

Miután sikerült letennem a kagylót, rögtön tárcsáztam Kovács professzort, hogy továbbadjam a boltvezető hálláját.

— Jaj, de jó, hogy hívsz! — rikkantott a professzor —, már kerestelek mindenfelé, ugyanis elvesztettem a cédulát, amire fölírtam a kis barátunk nevét.

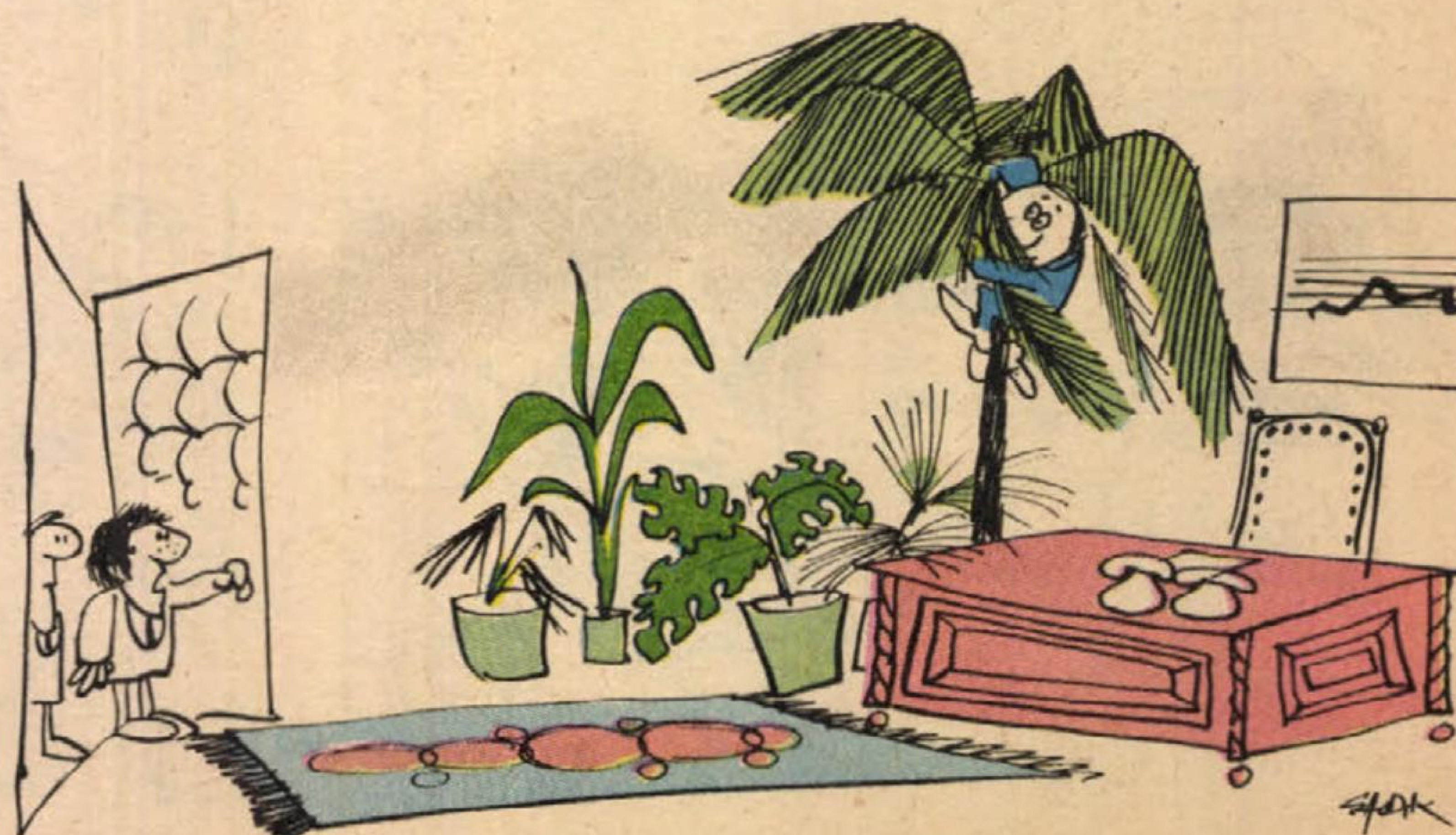
Sólyom László

PSZICHOLÓGIA A DIVAT

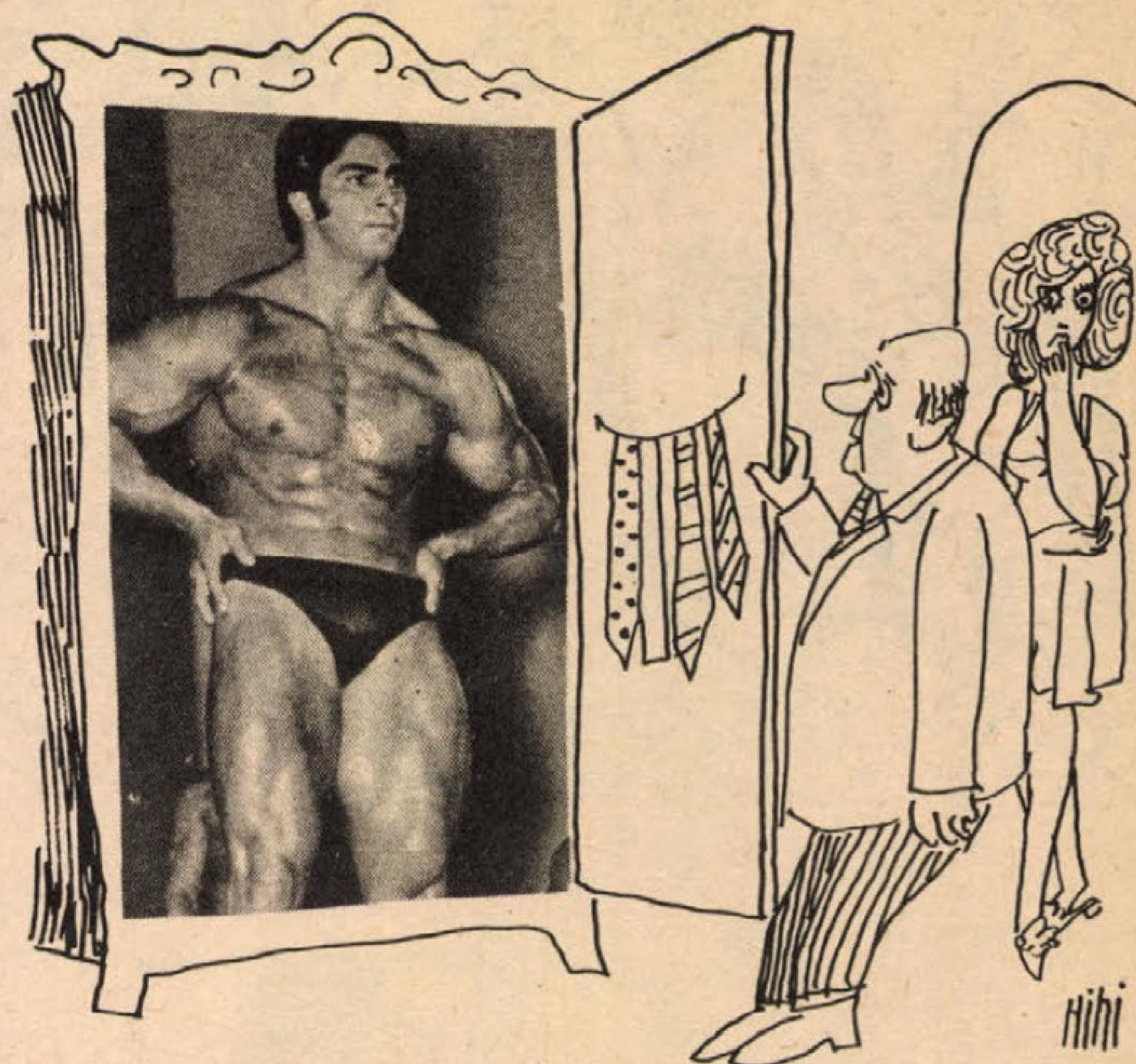
– Erről például mi jut az eszébe?

REPREZENTATÍV IRODA

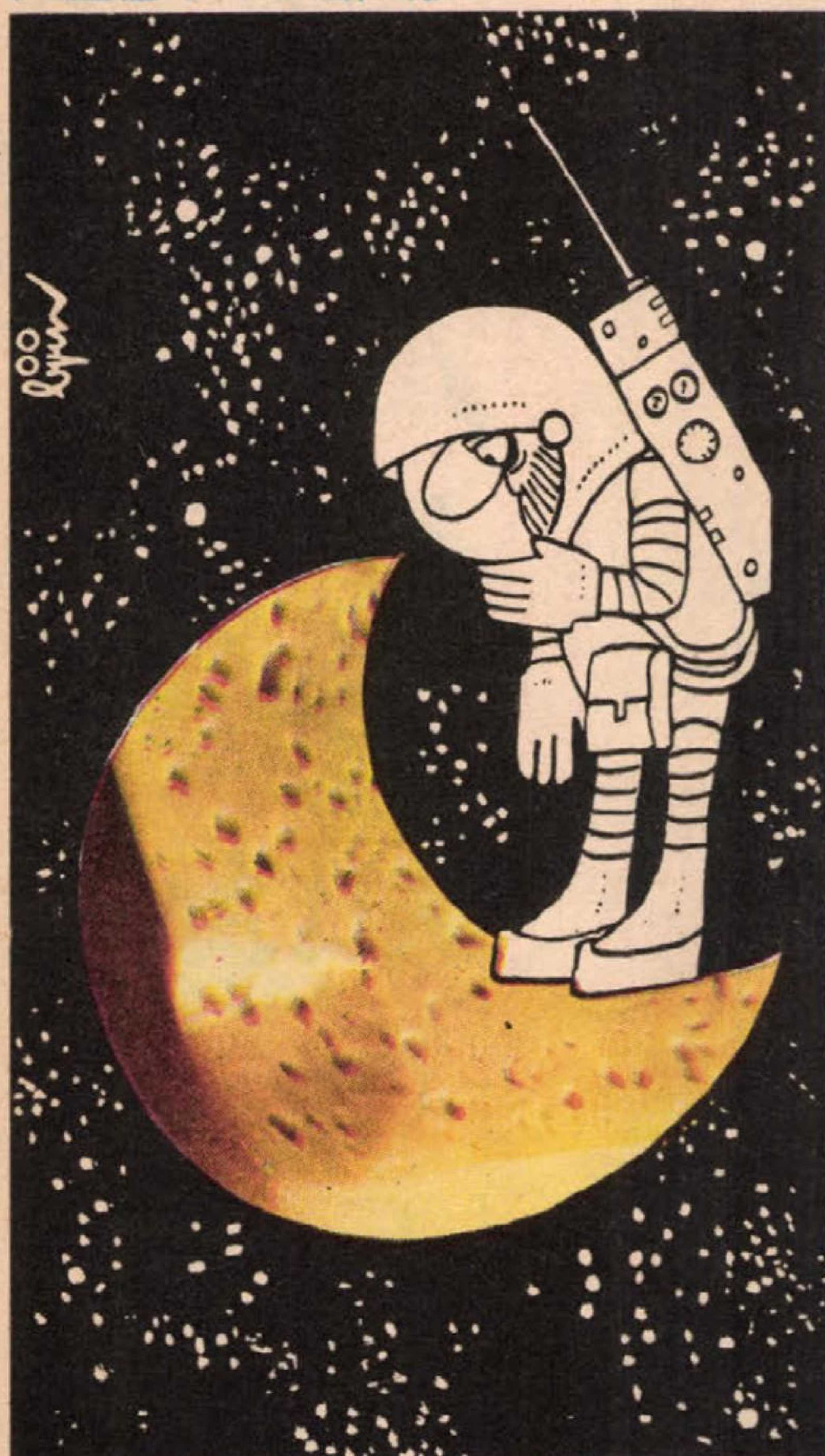

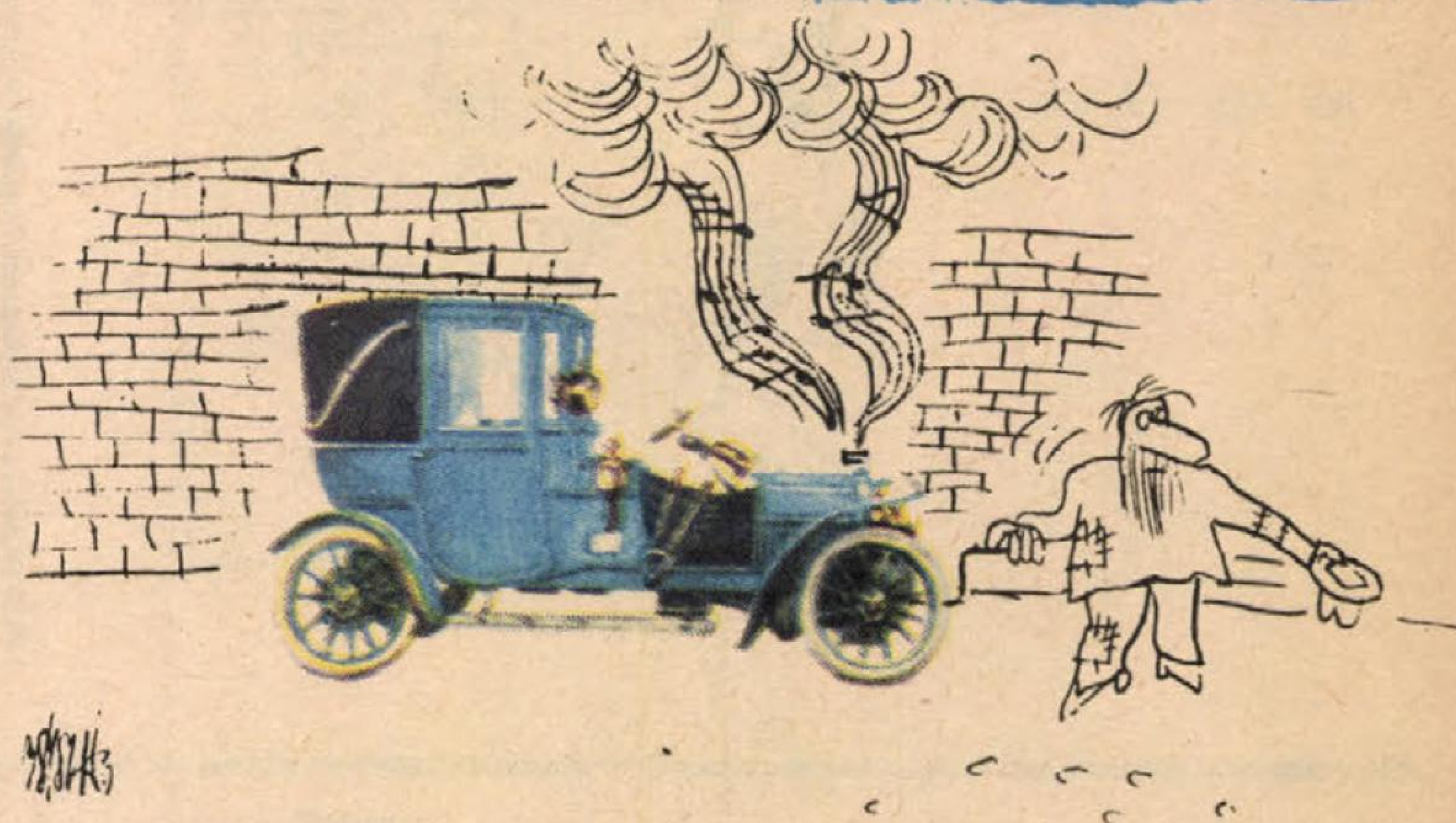
– Úgy látszik, házon kívül van...

FOTÓ + GRAFIKA 2

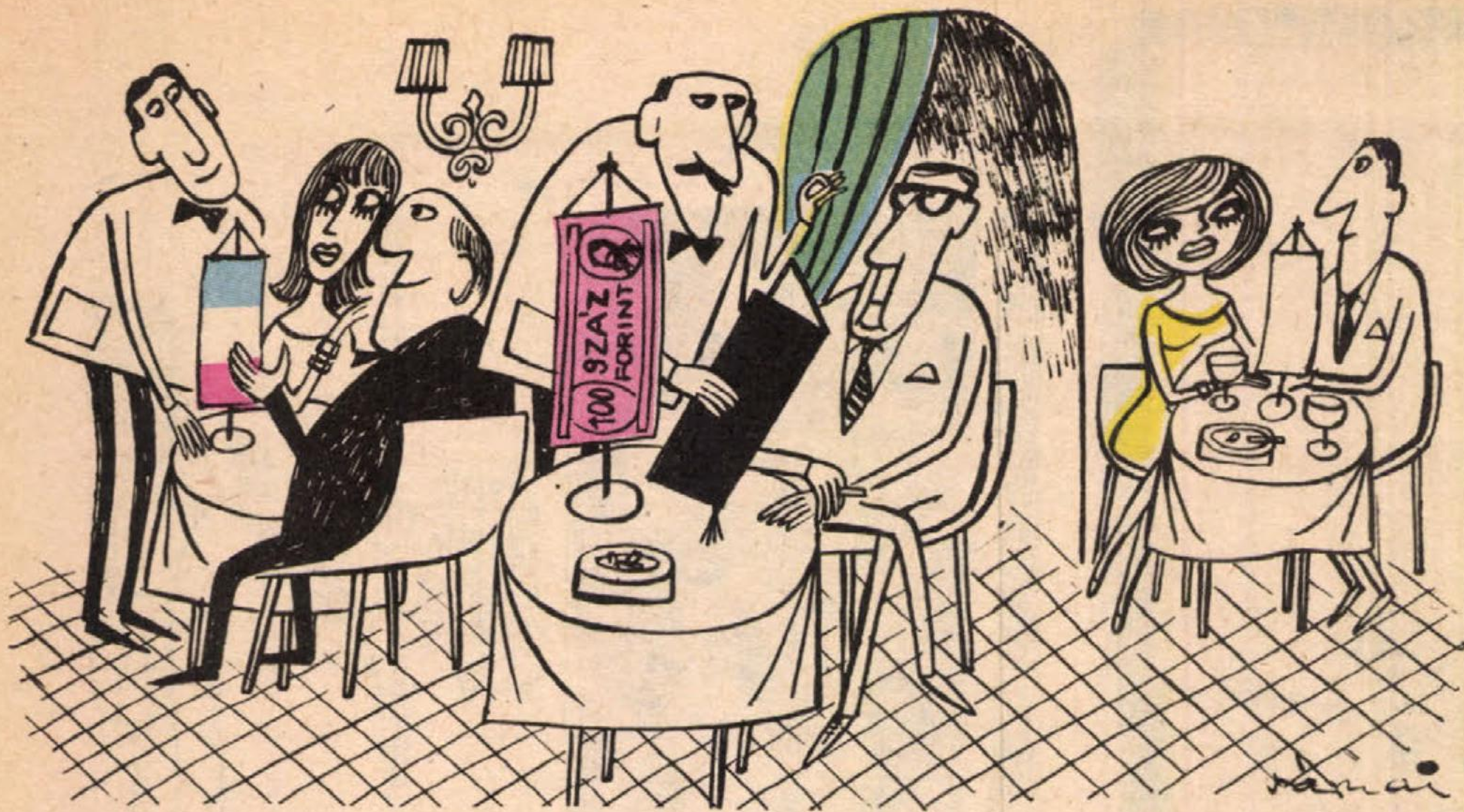

SZÜR-SZABÓ, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, HEGEDŰS, CSÁSZÁR, SAJDIK, PUSZTAI

REPREZENTATÍV ÉTTEREM

JÓ HELYEN JÁR

SOK A BESZED A PÁLYÁN

Edző: A cucli végig marad!

TALPRAESETT SRÁC

– Állításomat vitaindítónak szántam!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Azzal vádoljuk, hogy súlyos testi sértést követett el a pincér ellen.

— Igenis, bíró úr, de jogos felháborodásomban!

— Maga egy kemény tárggyal fejbeverte őt!

— Igenis. Amikor nehezményeztem, hogy a bifsztek ehetetlen, kijelentette, hogy én izgága vagyok.

— Erre maga a kemény tárggyal megsebesítette. Mit vágott a fejéhez?

— A bifszteket.

*

— Maga be akarja beszélni nekem, hogy két nap alatt megismert mindent Rómában?

— Igen. A feleségem a templomokat járta, a lányom a múzeumokat, a fiam a mulatóhelyeket, én a vendéglőket. Utána kicseréltük tapasztalatainkat.

*

Az autó megáll egy szép nő előtt. A vezető, egy magabiztos fiatalember, kiszól a kocsiból:

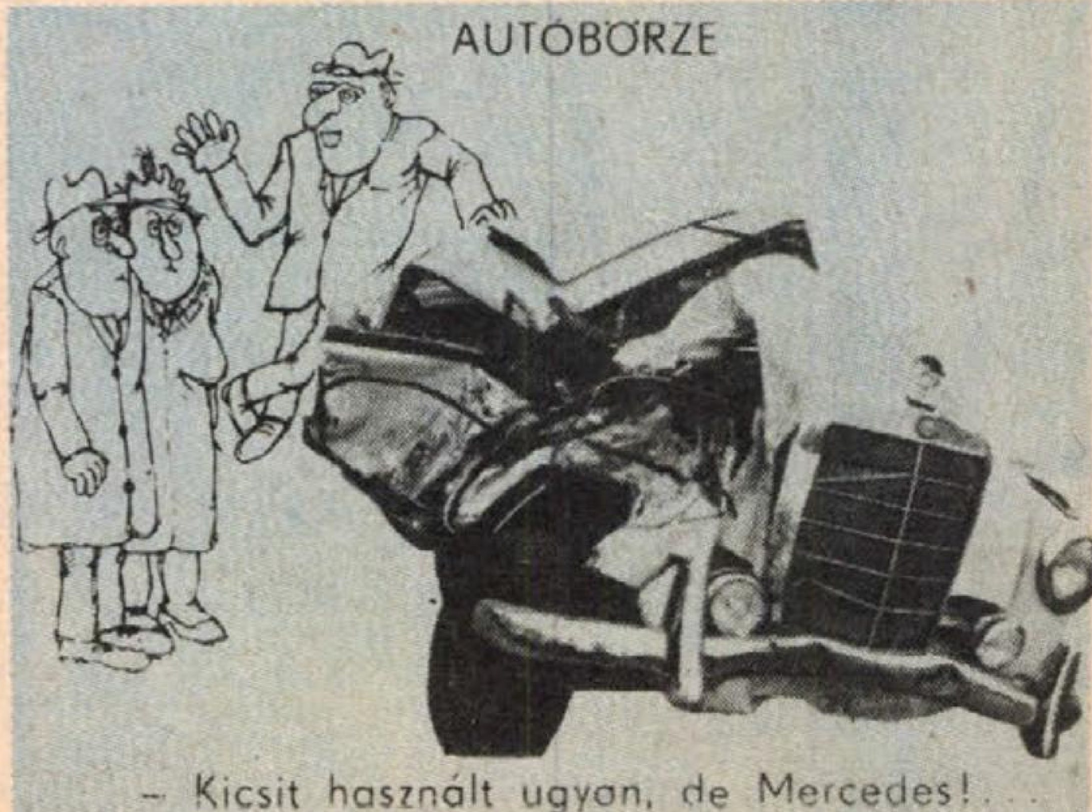
— Szép kisasszony, nem szállna be?

— Északi irányba megy?

— Igen.

— Akkor üdvözlöm az eszkimókat!

AUTÓBÖRZE

– Kicsit használt ugyan, de Mercedes!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

GYÁRTJA A NÖVÉNYOLAJIPARI ÉS MOSÓSZERGYÁRTÓ ORSZÁGOS VÁLLALAT

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

Vásároljon ön is

ALUTEF

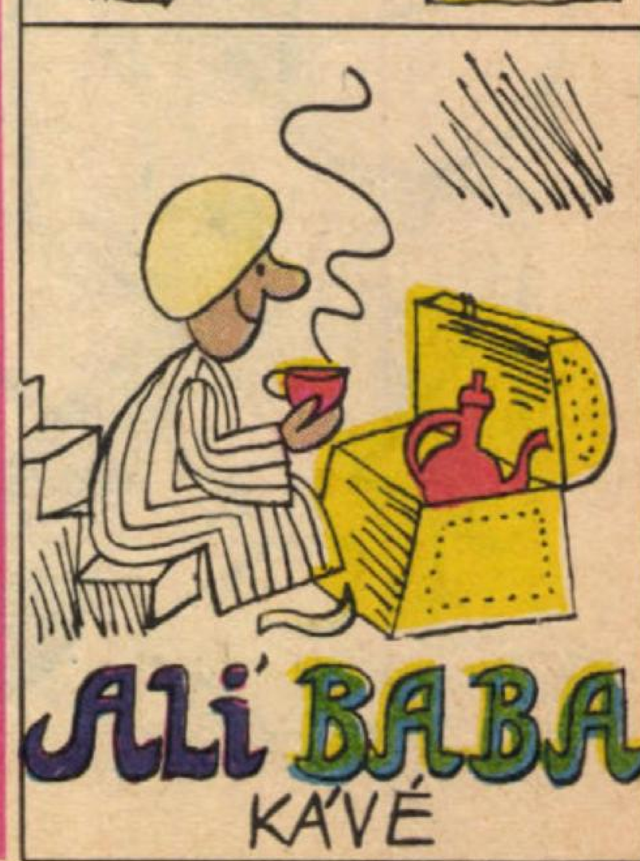
Du Pont Teflonnal bevont

szeletsütőt

Az étel kevés zsiradékkal sem sül rá a sütőre, ízesebb, egészségesebb lesz

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

...megszokott kényelmet nyújtja a camping felszerelés

trial

Itt a friss, finom gomolya túró

ÁRENGEDMÉNYES VÁSÁR

április 30-ig minden élelmiszerüzletben

VERSIKÉK

EGY IPARÁG DICSÉRETE

Agy van a fejemben,
Van belőle bőven.
Víz nem a fejemben,
Hanem a cipőmben.

KOMOLY FIGYELMEZTETÉS

Ne civakodj már, te . . . !
Fogd be már a szádat,
Vagy egy friss cipóval
Egyből agyonváglak.

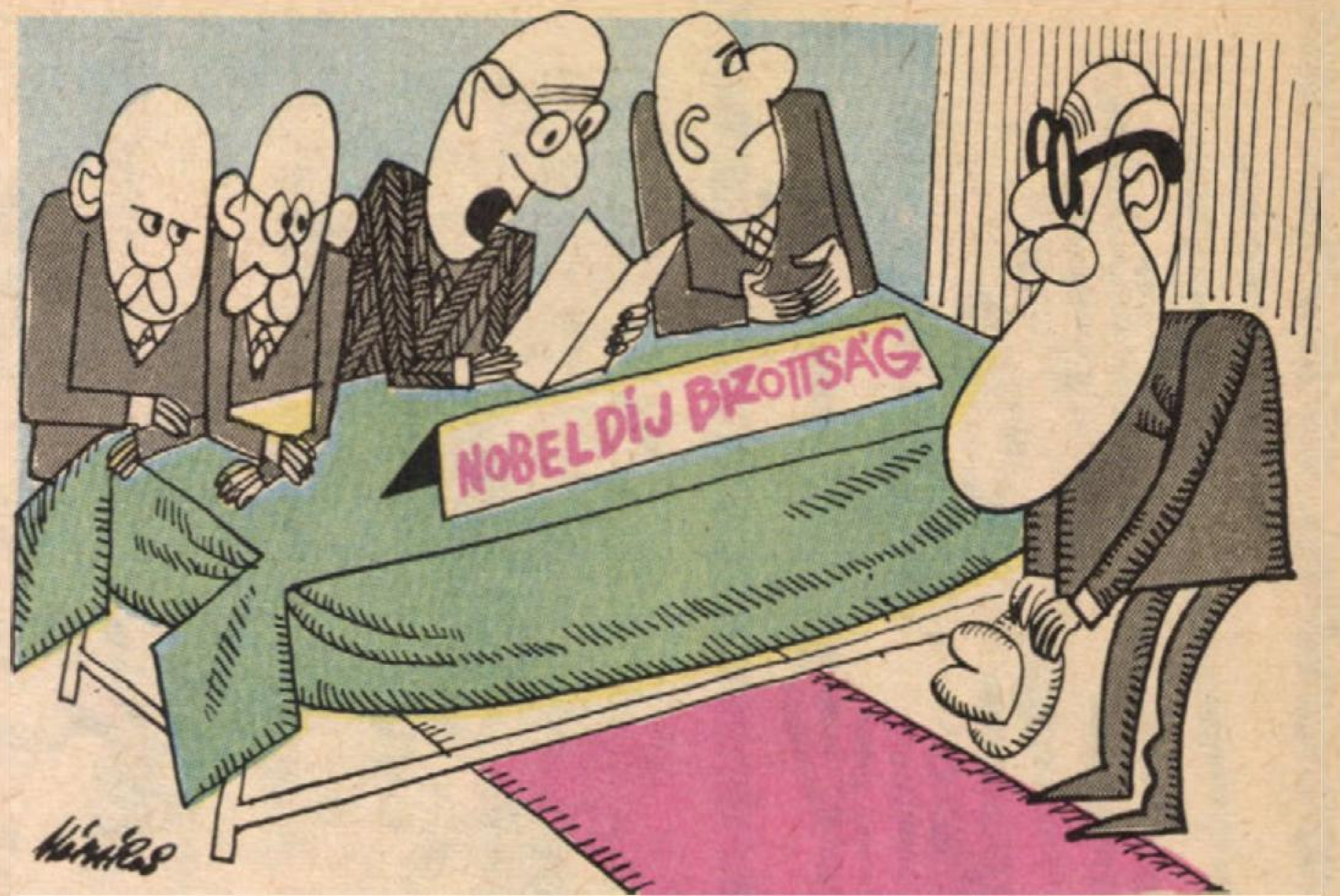
CSÓKOS SZÁJ

Ennek a kislánynak
Csókra áll a szája,
De a sok festék közt
Senki sem találja.

Darázs Endre

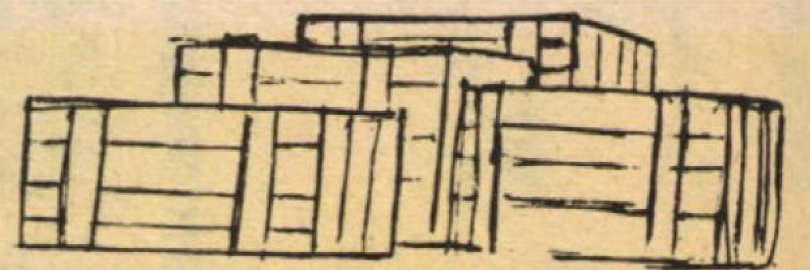

TANULMÁNYI ÁTLAG

– Nem kaphatja meg, hármasa volt tornából!

NINCSENEK VÉLETLENEK

Főmérnök úr! — bukott be az iroda ajtaján a kék köpenyes fiatalember. — Tessék azonnal intézkedni! Itt gonosz árulás történik, országos szabotázs!

Az íróasztal mögött ülő, molett férfiú elmosolyodott, az egyik karosszék felé intett.

— Foglaljon helyet, kérem. Maga a mi ösztöndíjas egyetemistánk ugyebár, aki nyári gyakorlati idejét tölti üzemünkben? Emlékszem magára, én intéztem a felvételét. Hogyan érzi magát nálunk?

— Általában jól. De most fel vagyok háborodva. A szuper-subick műhelyből rohantam ide. Mert ott aminofenolgezarolt töltenek a bizmutkásához! Polibikarbonát helyett! Szóltam a művezetőnek, de töltik tovább!

— Helyes — bólintott a főmérnök. — Ezt az én utasításomra teszik.

A látogatónak leesett az álla.

— Dehát . . . dehát — hápogott —, akkor abból soha nem lesz sem szuper, sem subick! Hiszen ma már a középiskolákban is tanítják, hogy az aminofenolgezarol vegyértéke . . .

— Hagyjuk a dolog szakmai oldalát — szakította félbe a másik. — Itt most egyszerűen arról van szó, hogy az igazgatónk sógora vezeti a gyártmányfejlesztési osztályt a Gezarol Művekben. Valami adminisztrációs rumli következtében a nyakukon maradt egy nagy tétel aminofenol. Mi a felét átvettük, hogy ne érje őket érzékeny veszteség. És most hozzá öntetem a bizmutmasszához, hogy bennünket se érjen érzékeny veszteség. Világos?

A kék köpenyes fiatalember zavartan rázta meg a fejét.

— Nem, nem világos. Minden tiszteletem az igazgató úré, meghat a sógorával szemben tanúsított segítőkészsége, együttérzése, de a Subick Nagyker nyilván nem fogja átvenni tőlünk ezt a kotyvalékot.

— Dehogynem. Tudniillik az ő minőségi ellenőrük felesége ének- és zenetanár, szép honoráriumért ő készíti fel a mi üzemi dalárdánkat a „Te csak csicseregj, kolibri!" televíziós vetélkedőre. Így aztán nem lesz semmi hézag az átvételnél. Nyugodjék meg, fiatal barátom.

A fiatal barát azonban nem nyugodott meg.

— És a Subick Kisker? Az mit fog csinálni?

— Semmit. Továbbítja az árut a boltokba. A Subick Kisker főkönyvelője ugyanis a mi balatonprikulicsi üdülőnkben nyaral. Minden évben. Főidényben. Családostul.

— És a fogyasztók? Azok rögtön észreveszik majd, hogy ez a paszta egyáltalán nem fényesít, csak bebüdösíti a lakást.

— Akkor majd szellőztetnek — legyintett a főmérnök. — Itt a tavasz, hadd jöjjön be egy kis jó levegő. Ilyen filléres micsodáért senki nem veszi magának a fáradságot, hogy botrányt csapjon.

Még ez az érv sem győzte meg a vállalat ösztöndíjasát.

— Elnézést kérek — mondta —, de akad majd, aki nem nyeli le ezt a pasztát szótlanul. Itt van például az én anyósom. Rendszeresen vesz szuper-subickot, és nagyon harcias teremtés. Ha más nem, ő feltétlenül beír majd az újságokhoz, a rádióba, kihívja még a tévéseket is. Nem ez lesz az első ilyen esete.

— Jól ismerjük a kedves anyósát — jelentette ki változatlan nyugalommal a főmérnök. — Jászkara Jenőnét mindenki ismeri a háztartási iparban és a kereskedelemben. De ezúttal ő is csendben marad majd. Mit gondol, tizenhét érdemes jelentkező közül miért pont az ő vejét vettük fel hozzánk ösztöndíjasnak? A lelkiismeretes vezető semmit sem bíz a véletlenre!

Kürti András

GYAKORLATI FELADAT

– Higgye el, fiatal barátom, az egyetem elvégzése még nem minden! A gyakorlat teszi a mestert . . .

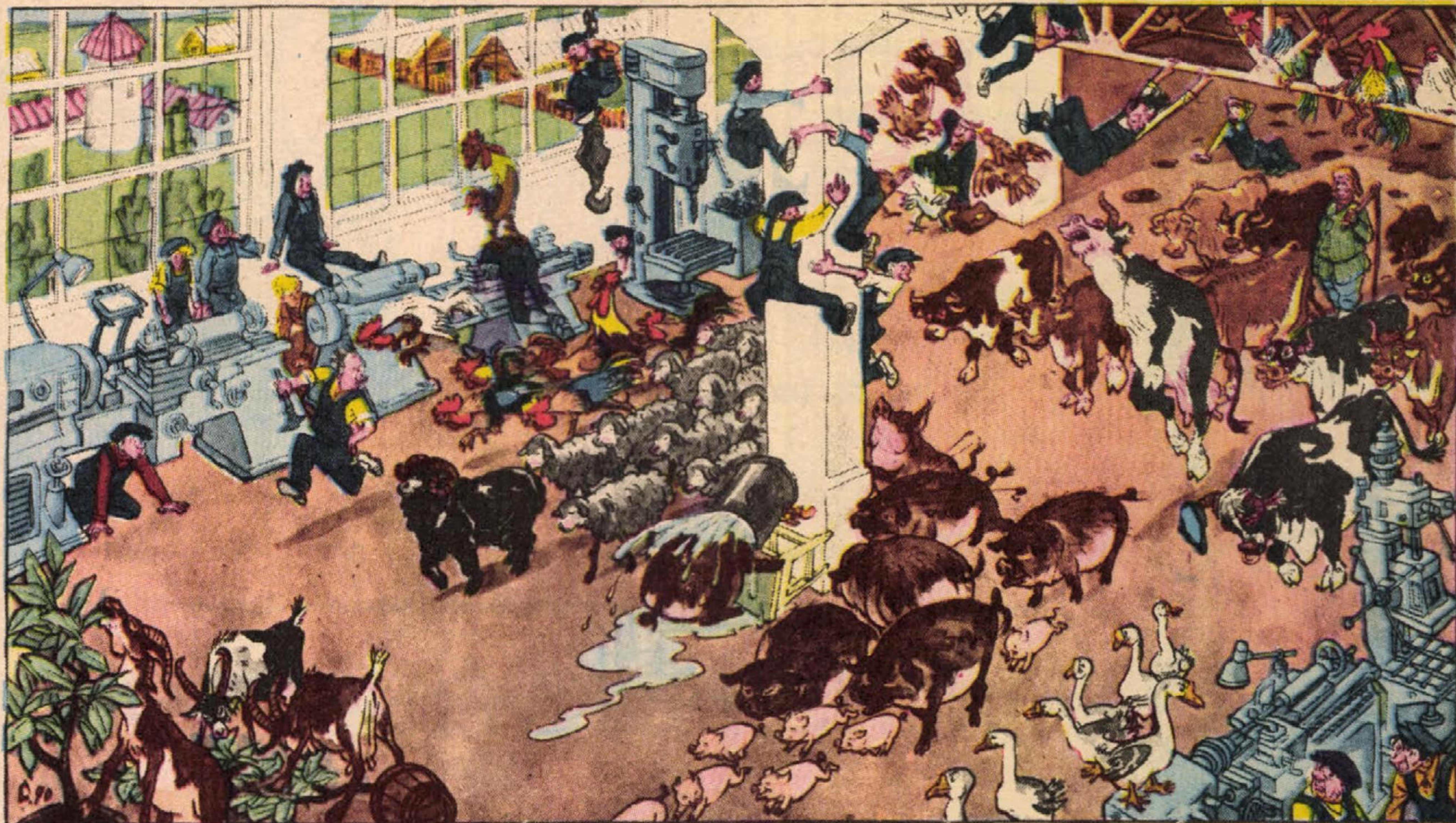
AZ IDEGENFORGALMI IDÉNY ELŐTT

IMPORT HUMOR

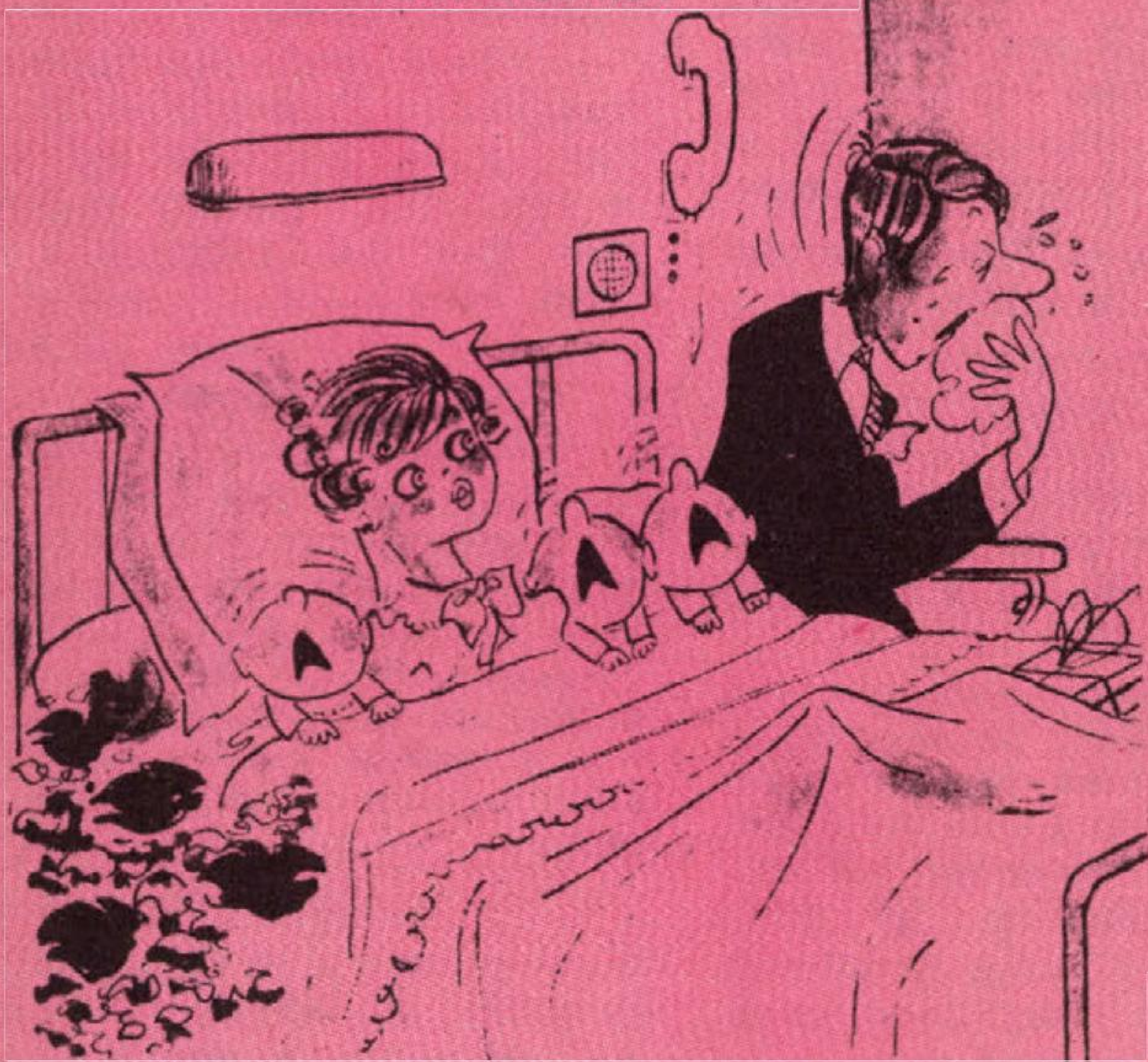
SZERVEZÉSI ZAVAR

Mellléküzemág épült a téeszben...

(„Krokodil", Moszkva)

HÁRMASIKREK

– Az istenért, Jenő! Legalább te ne bőgj!

(„Ici Paris")

– Végre egy jó kulturális hír, kedves kolléga! A „Dzsungel könyve" megjelenik olcsó kiadásban!

(„New Yorker")

SZILÁNKOK

IGAZSÁGOS KOFA

— Hogy adja a hóvirágot néni?

— Az az úr szociális helyzetétől függ!

PESTI ÉLETKÉP

Csoportosulás a főváros egyik mellékutcájában. A kör közepén idős néni magyaráz:

— A bevásárló kosaramban volt a pénztárcám. Ellopták! Egy züllött külsejű, micisapkás férfi járkált folyton mellettem, biztosan az vitte el a pénztárcámat.

— Mikor történt a lopás, néni? — kérdi az odaérkező rendőr.

— Két évvel ezelőtt, augusztusban.

— Még nem lehet messze a gazember — mondja egy nyurga fiatalember és a kíváncsi pestiek még sokáig tárgyalják az esetet.

GYORSHAJTÁS

Ha már a hivatalában nem sikerült, legalább az országúton meg akar előzni mindenkit.

DRUKKER

A futballmeccsen a szomszédom átkozódó jelzőket szór mind a két csapatra. Megkérdem:

— Mondja, maga tulajdonképpen kinek drukkol?

— A bírónak. Hogy meg ne verjék. Az öcsém!

PANASZ

— Tudja, öregségemre csak egy apró, kis kertes házat szerettem volna. És tessék, itt van ez a ménkű nagy emeletes villám...

HATÁRIDŐ

— Szíveskedjék megmondani az építkezés befejezésének végleges határidejét.

— 29-én, délelőtt 11 óra. Csak még azt nem tudom, hogy melyik évben.

G. Sz.

ÖSSZETÖRT FÉRJ

– Ha már örökre elhagysz, utoljára még megfőzhetted volna a vacsorámat!

APJÁTÓL TANULTA

– Ha nem adnak hármas helyett négyest, felmondok!

A HÉT HÍREIBŐL

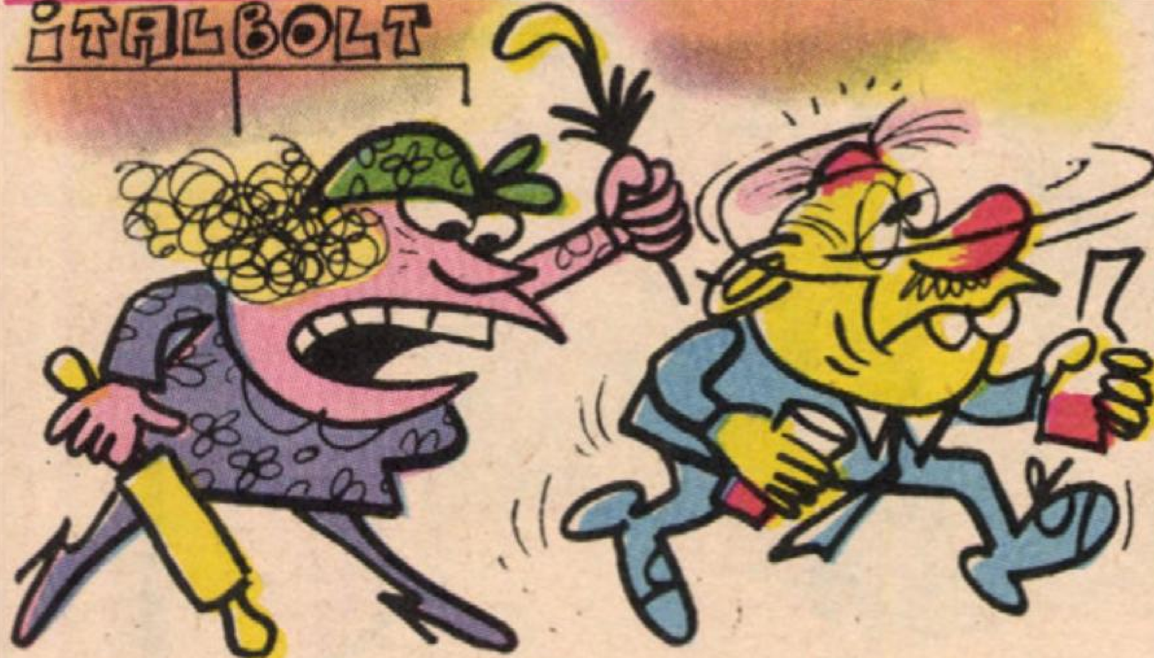
KRIMI-VÁLOGATÁS

Fülöp György rajzai

CSENDES, SZERÉNY ASSZONY

Leszúrta részeges férjét

Sötét ruhás, vékony fiatalasszony sírdogál a vizsgálótiszt előtt, alig hallani a hangját. … vette a férfi házasságon kívül született hároméves kislányát. Munkahelyén, a Rico Kötszergyár- … Amikor szemrehányást tettem, nekilökött az asztalnak. Először a seprűnyelet kaptam fel, meg-

– Adj hálát az égnek, Jenő, hogy én nem vagyok csendes és szerény!

Malomkőgyár

Százéves fennállását ünnepli az ország egyetlen malomkőgyára Sárospatakon. A gyár jellemzője, hogy ma is úgy készül a malomkő, mint száz évvel ezelőtt, amikor felfedezték a Hegyalja különlegesen kemény sziklait, amelyek alkalmasak a malomkőkészítésre. A malomkövet egyébként ma már csak speciális helyeken használ-

– … és miért pont a malomkőgyárba mégy dolgozni?
– Mert malomkövet még nem loptam.

„Itt az ön zsarolója beszél…"

Február 24-én délután egy József utcai lakásban megcsörrent a telefon. Amikor a lakástulajdonos jelentkezik, a majd … közli, mikor és hová kell vinni a kétezer forintot. Másnap reggel ismét meg- … előzetes letartóztatásba helyezték, s zsarolás kísérlete miatt folyik az eljárás Németh ellen is.

– A pénzt pedig tegye le az ügetőn a hármas ablaknál!

Marsallbotot is loptak

Holnap állnak bíróság elé a Mátyás-templom fosztogatói

Holnap kezdődik a Mátyás-templom fosztogatóinak bűnpere. Stanisovszky László 1949- … sovszkynak jó „menlevele" lesz. A bevonulás alkalmából búcsúbulit rendeztek. … Zöldi felajánlotta, hogy az értékeket eladja. Vevőként egy Ádám nevű nyugatnémet ismerősüket említet-

– Ugy látszik, isten nem bottal ver, hanem marsallbottal.

RÉBUSZ

117. rejtvényünk megfejtése:

Étterem

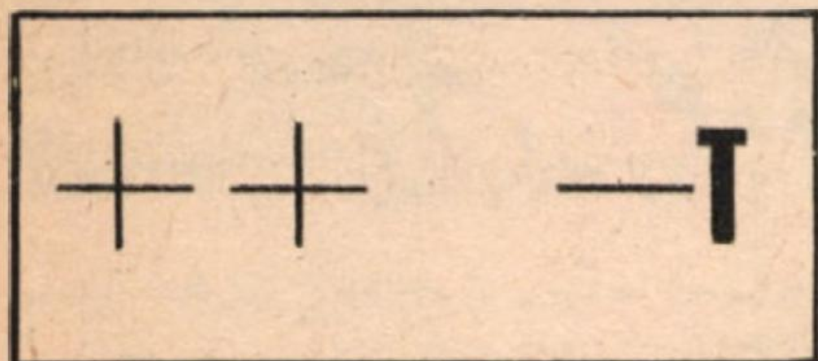
A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Bécsi Ferenc, Budapest VII., Dembinszky u. 45.

Poroszlay László, Debrecen, Eötvös u. 30.

Simonics Antalné, Zalaegerszeg, Galamb u. 10.

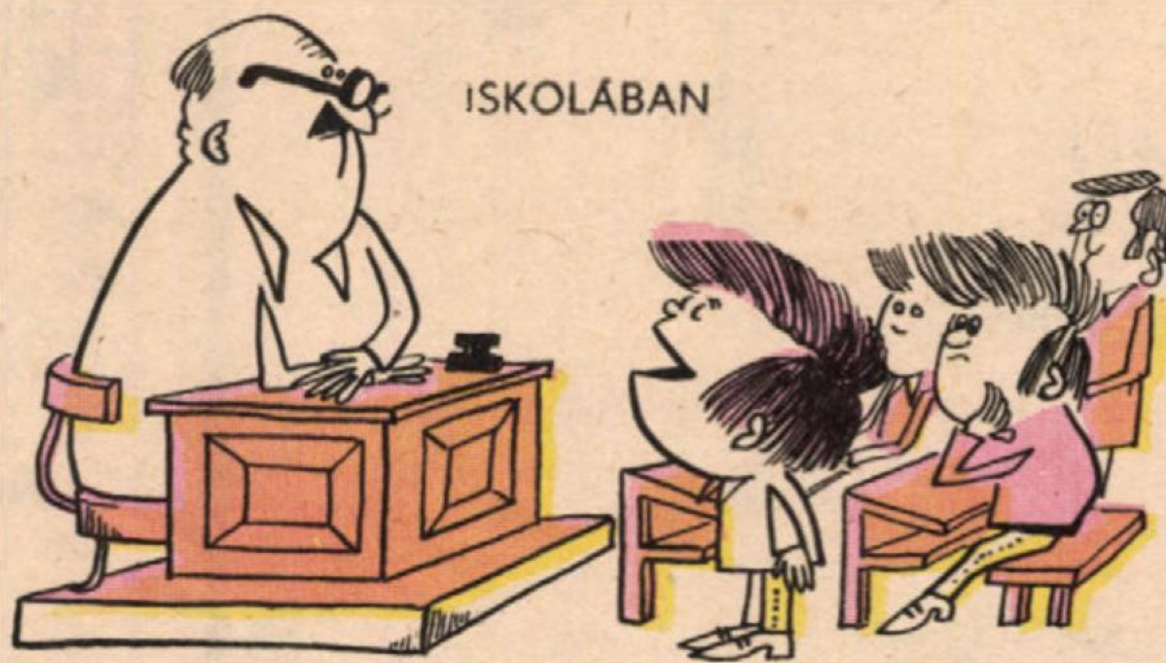
119. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb április 13-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

ISKOLÁBAN

– A magyar felvilágosodás a Helga című film bemutatásával kezdődött!…

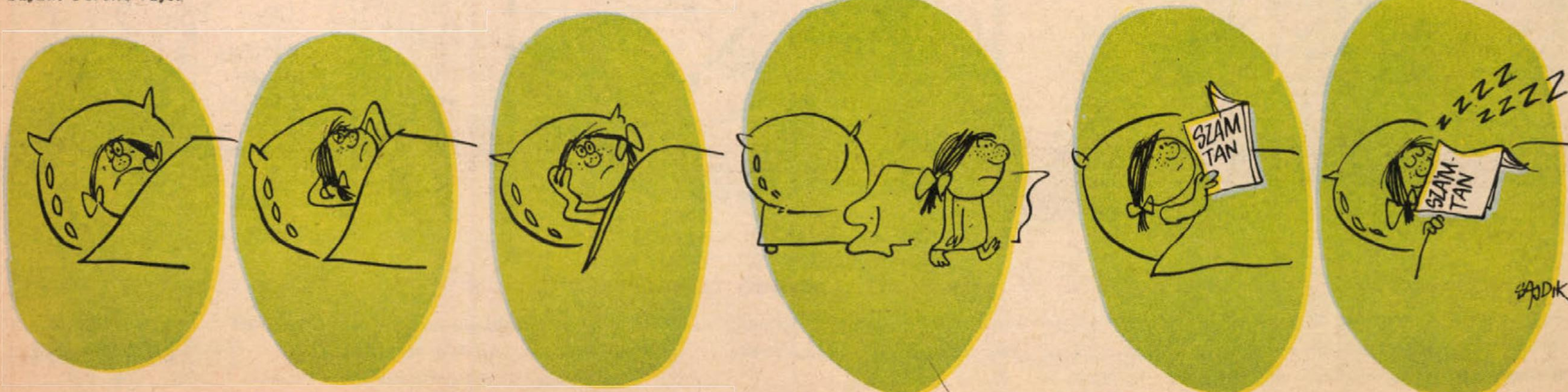
LOLLO NEM MEGY FÉRJHEZ…

Amióta Gina Lollobrigida elhagyta a negyedik X-et, többet foglalkoztatja a világsajtót, mint tizenéves csillag korában. Az elmúlt hónapokban többször is kijelentette, hogy feleségül megy George Kaufmanhoz, egy New York-i üzletemberhez. Az esküvőnek az elmúlt év decemberében kellett volna megtörténnie. Többszöri halasztás után most maga a nagy Lollo úgy nyilatkozott, hogy a házasságból nem lesz semmi, nem egymáshoz valók, összeférhetetlenek, különböző a vérmérsékletük, ízlésük, szokásaik.

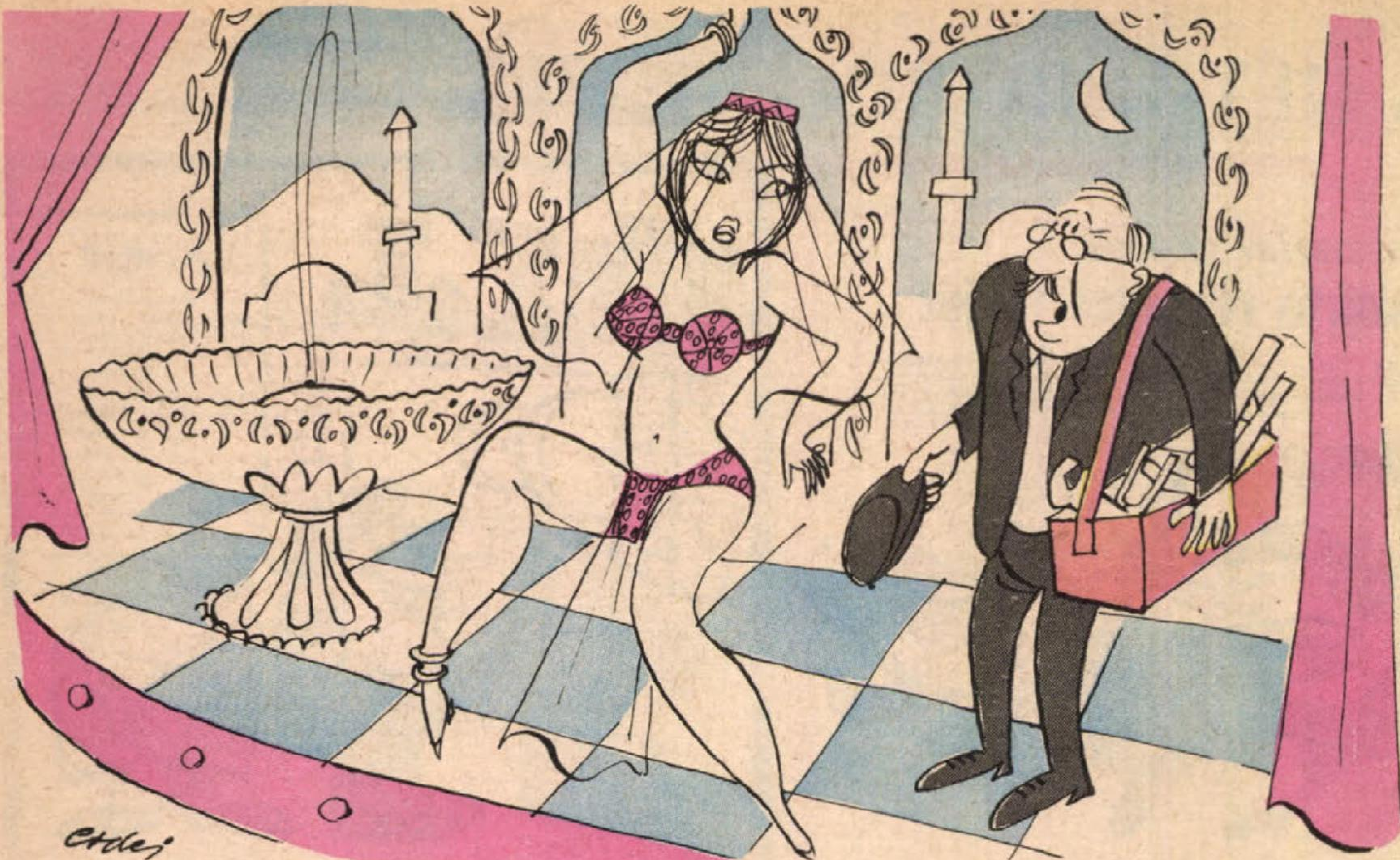
Vajon hogy derült ki mindez?…

BUKSI NEM TUD ELALUDNI

Sajdik Ferenc rajza

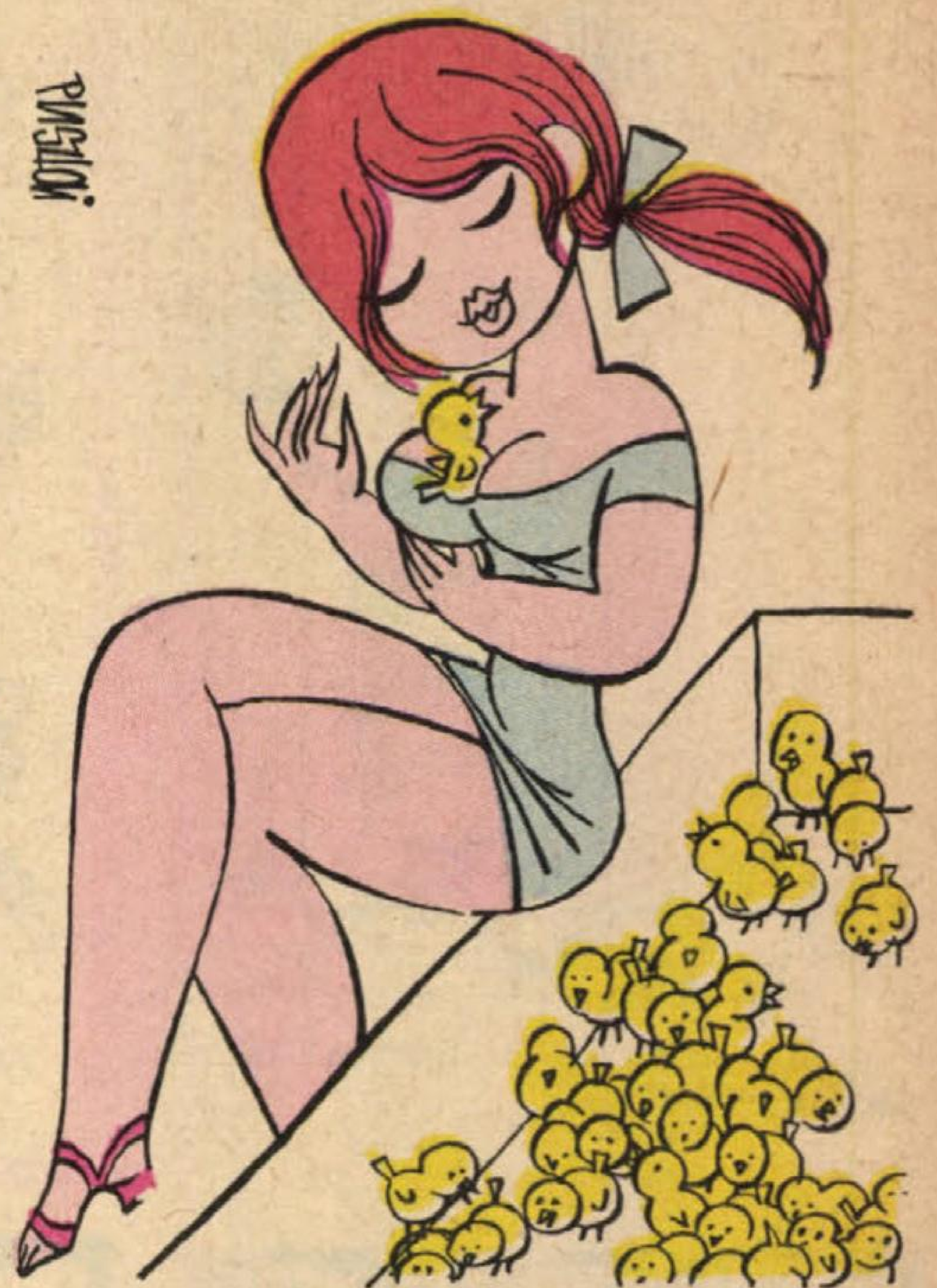
BAHCSISZERÁJI SZÖKŐKÚT

– Itt nem folyik a víz, kérem?

HÁROM RAJZ A MOST MEGJELENT ÁPRILISI LUDAS MAGAZINBÓL

A PROTEKCIÓS

JÁTÉKKOCKÁK

Nincs szebb dolog, mint a játék!
Játszik is, ki teheti;
ki a lottón, ki a totón,
hogyha jön az „e heti"...

Ki mit játszik? ez a kérdés,
s van rá válasz milliárd:
futball, pingpong, sakk és snóbli,
lóverseny meg biliárd...

Népszerű a kockajáték
s mindenfelé tombol a
teke, kugli, dominó és
kiváltképp a tombola!

Akad, aki kvízbe merül,
s elnézést e részletért:
a huligán hülyét játszik,
addig, amíg észre tér...

A természet rajongói
– míg a hársak lomboznak –
a fák alatt ultiznak, vagy
gombterhelten gomboznak...

Zálogosdi játék is van!
Ezt a játékdivatot
ápolni a Bizományi
Áruház a hivatott...

Társasjáték: a társasház
elkészül-e időre?
(E játékban, enyhén szólva,
csak az vesz részt, ki dőre...)

Sokan látnak fantáziát
még a „csapd le csacsi"-ba',
de kedvelt az ipi-apacs,
picsi-pacsi, facsiga...

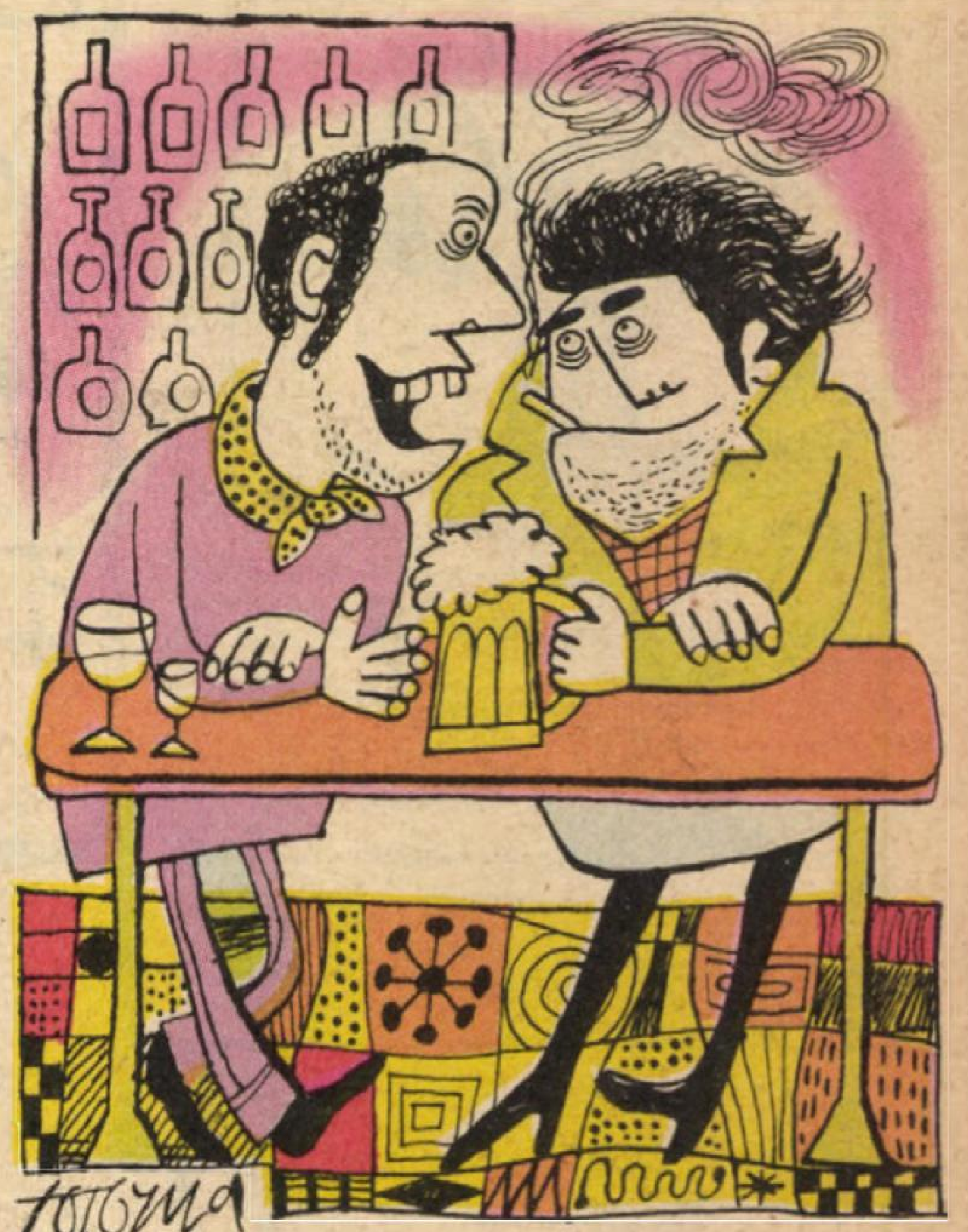
Ínyencek közt pedig, mint a
tyúkok közt a tojónak,
ma is komoly rangja van a
golyónak és jojónak...

Jómagam a rímjátékot
szeretem, sőt, ajánlom!
Ím, dalomba' is halomba'
gyűlt a sok rím; kaján lom...

Szilágyi György

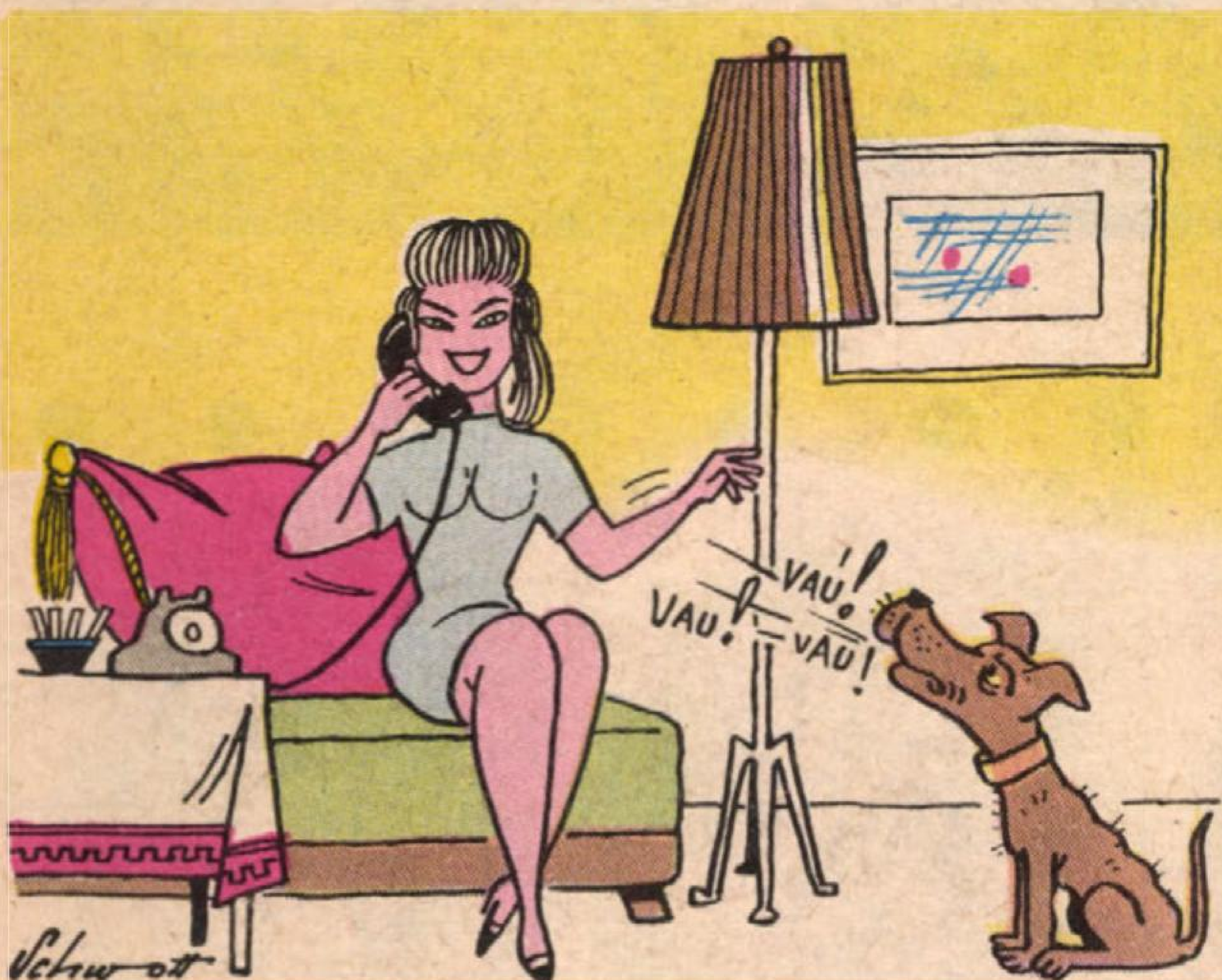

ITALBOLTBAN

– Uraságod melyik őrszobán szokta tölteni a hét végét?

HANGZAVAR

– Nem... nem a férjem, ő nincs itthon, a Floki az!

PANASZ

– Semmi változatosság. Ugyanúgy főzöl, mint az előző férjem!

ÁRAMSZÜNET

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta INDEX: 25.504
Készült a Zrínyi Nyomdában (70.2561 2) — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. — Felelős vezető: Bolgár Imre